ADAMUS™ SAINT-GERMAIN

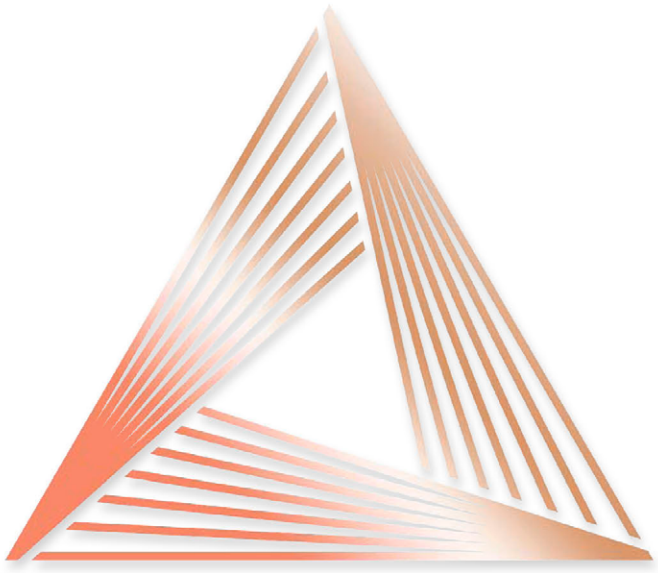

SERIA EMERGENȚEI

Shoud 8
6 aprilie 2019

CRIMSON CIRCLE

Shoud 8

Prezentat Cercului Crimson pe 6 aprilie 2019
Înregistrat la Centrul de Conectare Crimson Circle

Prezintă pe
Adamus™ transmis prin channel de Geoffrey Hoppe
asistat de Linda Hoppe

Vă rugăm să distribuiți liber acest text, în întregul său, pe baze necomerciale, fără costuri, incluzând aceste note. Toate celelalte utilizări trebuie să fie aprobate în scris de Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado.

Găsiți pe website pagina de contact:
www.crimsoncircle.com

© Copyright 2019 Crimson Circle IP, Inc.
Golden, Colorado USA 80403

Fotografii realizate de ***Shaumbra***.
Puteți vedea fotografii adiționale aici.

Ascultați versiunea audio sau vedeți versiunea video
a acestui Shoud online.

Traducere realizată de: Ana-Maria Labo, Cristina Dobrescu, Tudora Ștefanie, Florența Cuculeac
Revizuire: Carmen Rivalet, Manuela Sfirschi, Mirela Ghenea

ADAMUS™ SAINT-GERMAIN

EMERGENCE
SERIES

Shoud 8

Notă importantă: Aceste informații probabil nu sunt pentru dumneavoastră decât dacă vă asumați întreaga responsabilitate pentru viața și creațiile proprii.

***

Eu Sunt Adamus din Domeniul Suveran.

Vă uitați la mine de parcă nu m-ați mai fi văzut niciodată până acum (câteva chicoteli). Poate e ceva puțin diferit.

Ah! Câteva lucruri înainte de a începe. Cauldre a crezut că încercam să mă bag în cealaltă discuție (câteva chicoteli). Deloc. Pur și simplu eram așa de entuziasmat că urma să vin astăzi, deoarece avem multe de făcut, multe de acoperit.

O să fie o transmisie în multe straturi, însemnând că se întâmplă multe. Nu doar cuvintele ce sunt rostite, ci există multe ce se petrec în acest mesaj. Ați putea dori să reveniți și să îl ascultați, să îl priviți de câteva ori. Facem o mulțime de lucruri în acest moment. Cumva le amestecăm.

Din când în când mintea omenească va spune: "Unde naiba se duce Adamus cu asta? Despre ce vorbește? Cum se face că nu stă pe un singur subiect?" pentru că nu voi mai sta pe un singur subiect. Este vorba despre *Și*.

Haideți să respirăm foarte profund cu asta.

În al doilea rând, avanpremiera la filmul *Timpul celui de-al şaselea soare*, pe care ați văzut-o mai devreme, Tobias este cu adevărat în acel film. Povestirea lui este în acel film, dar nu doar povestirea lui. Vedeți, el a făcut ceva aproape pe furiș. De fapt, a implantat energia lui vie în el. Da. Și lui Cauldre i se face – cum le numiți voi – chestiile ciudate de pe pielea voastră (cineva spune „Piele de găină").

Când a fost înregistrată acea transmisie prin channel a lui Tobias, oh, a fost mult mai mult decât doar spontan și nu neapărat plănuit sau pregătit. A fost o simplă solicitare a producătorului să exprime un mesaj și Cauldre n-a crezut că e ceva special. Era doar un simplu mesaj. Ei bine, el devine curgerea râului, purtând acel film, purtând toate energiile acelui film, dar, de asemenea, și energia lui vie. Așadar, nu sunt doar cuvinte înregistrate, este cu adevărat Energie Vie. Este realmente cumva genial din partea sa. El este foarte conștient de asta. Așadar, într-un fel, e cumva ca și cum, ei bine, el chiar a revenit. E acolo în film, viu și bine și conectându-se cu fiecare dintre cei care îl vizionează, conectându-se cu toți acei care se trezesc, privindu-i în ochi în timp ce ei se uită la ecran și spunând: "Sunteți pregătiți? Sunteți pregătiți pentru asta?" Cumva similar cu ceea ce a spus fiecăruia dintre voi: "Sunteți pregătiți pentru ceea ce urmează?" Și apoi el și mulți alții urmează să ghideze și voi o să fiți unii dintre acei ghizi, de asemenea.

Uitați-vă la lucrurile prin care ați trecut în acești ani. Nu doar în zece ani, ci în vieți. Uitați-vă la lucrurile prin care ați trecut, pregătind drumul pentru atât de multi alții. Și o să fie atât de diferit de tipul de trezire și intrare în Realizare prin care au trecut Maeștrii Ascensionați actuali. Ei au făcut-o destul de mult pe cont propriu. Ei au făcut-o fără compania și camaraderia altora. Ei au făcut-o zbătându-se în moduri foarte dificile. Dar acum (tipul de trezire și intrare în Realizare) este gata să treacă la nivelul următor unde mulți oameni se trezesc în același timp.

Și, bineînțeles, călătoria voastră, întreaga voastră intrare în Realizare este foarte personală. Nu facem asta ca un grup Kumbaya. Nu există nicio formulă. Nu ar putea fi nicio carte care să pună vreodată totul într-o ordine anume. Nu ar putea fi, deoarece fiecare este individual. Oricum, există energii care pot fi împreună cu, care îi pot îmbrățișa pe cei care ajung la trezire.

Așadar cu Tobias cumva, ei bine într-un fel, în prim-plan și voi chiar acolo cu el, energiile voastre, energiile voastre vii conectate la acest film, eu chiar vă rog cu adevărat pe fiecare dintre voi să-l vedeți, deoarece asta va activa, ați putea spune, va conecta energia voastră, energia voastră vie împreună cu cea a lui Tobias, adânc în acest film, astfel încât toți cei care îl vizionează, care trec prin trezirea lor vor simți asta. Ei nu sunt singuri. Există alții care au mers pe drumul acesta.

Este o cale dificilă și anevoioasă într-adevăr, deoarece totul este întors cu susul în jos. Dar când ei realizează că alții au trecut prin asta și au reușit, o să facă o diferență imensă.

Așadar, pe măsură ce intrați în Realizarea voastră, pe măsură ce intrați în această ultimă sforțare finală – vreau să spun, este deja acolo, dar voi tocmai o realizați – vă rog să vă imprimați energia voastră în acest film și altele asemănătoare ce vor veni.

Celălalt lucru pe care cu siguranță doresc să îl menționez astăzi e că aici este echipa de producție de la Trezirea Brutală, trezirea voastră, trezirea voastră brutală. Același lucru, dar la un nivel puțin diferit. Energia voastră intră în asta. Știți când am spus că voi urmează să fiți profesorii? Nu înseamnă neapărat să stați într-o sală de clasă. Ar putea fi într-un film. Ar putea fi într-o carte pe care o scrieți. Ar putea fi în orice. Toate acestea ajung să se întâmple chiar acum. Visul Atlant este, de fapt, aici.

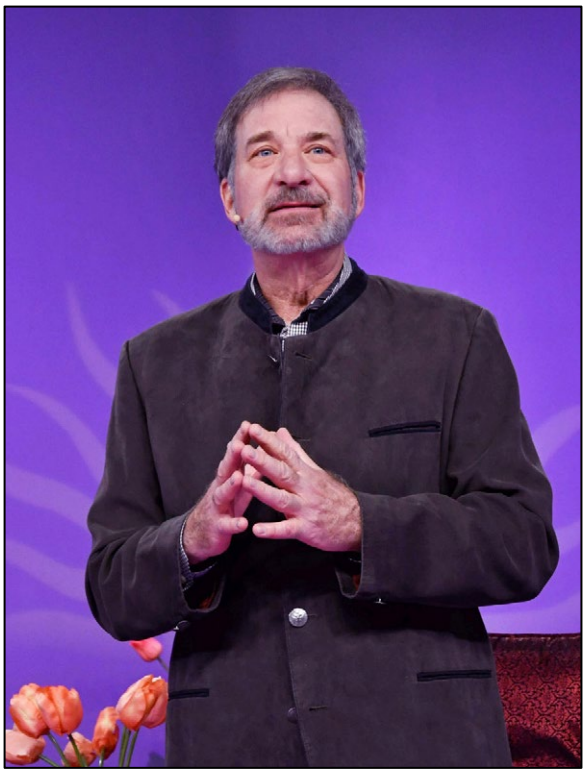

Și știu că – oh, știu – cât de epuizați ajungeți. Știu cum uneori există pur și simplu toate acele îndoieli, pierderea speranței, pierderea pasiunii, tot restul. Dar pe măsură ce emergeți prin asta, oh, veți cânta cu multă bucurie realizând: "Asta nu a fost așa de rău!" (râsete) "Asta a fost destul de ușor, dar nu o voi mai face niciodată! Nu voi mai alege niciodată să o fac din nou."

Vorbind despre dificil, înțeleg de la departamentul de plângeri al Clubului Maeștrilor Ascensionați (Adamus chicotește) că a fost o lună grea pentru voi, această ultimă lună? (cineva spune "Oh, da") Nu serios, o lună grea? De ce credeți că a fost așa? De ce credeți că a fost greu? Nu am nevoie de microfon, doar strigați. De ce credeți că a fost atât de greu? (publicul strigă "Aspecte!") Luna Aspectelor. Da. Și nu știu – urmează să vorbim despre asta aici – există un anume as-pect* mare care… (publicul spune "Ohh!") Unul foarte mare. Nici nu știu dacă recunoașteți ce a fost. Vom vorbi despre asta, astăzi. A fost luna aspectelor pentru că, ei bine, e cumva ultima strigare a aspectelor. Dar, există unul foarte mare, acolo. Era, de fapt, chiar în mijlocul camerei, ca să spunem așa. A fost chiar acolo, în tot acest timp. Era atât de evident, atât de mare și atât de familiar, încât probabil nici nu l-ați recunoscut. Probabil nu l-ați recunoscut. Vom vorbi despre asta, astăzi.
**n.tr.: în original ass-pect, unde ass= măgar/fund*

O lună dificilă, într-adevăr, dar (a) ați cerut asta, (b) o meritați (râsete). O meritați! (Adamus chicotește) Unii dintre voi online faceți asta (degetul mijlociu) la ecranul vostru (mai multe râsete) către mine. Nu știu ce înseamnă asta. Nu, ați meritat-o. Voi ați cerut-o și, vom vorbi despre asta astăzi, cum ați cerut-o. Vreau să spun, nu v-ați așezat cu o bucată de hârtie și să spuneți: "Făceți-mi luna foarte dificilă," dar ați făcut alte lucruri care au făcut-o să fie o lună dificilă. Și o meritați. Vreau să spun că realmente o meritați (Adamus chicotește), pentru că este ca o curățire mare, o mare – Cauldre îmi dă o imagine aici – "Roto-Rooter," spune el, da – errrr! – mergând în conducte, știți, curățând conductele.

Așadar, ați meritat-o! Ați meritat să vă descotorosiți de toată mâzga aceea acumulată și mizeria și grăsimea și noroiul și jegul ce erau în conductele acelea. Ați încercat foarte tare să vă descotorosiți de asta și vă voi spune chiar acum, nu o puteți face de unii singuri. Ăă, vom vorbi astăzi despre asta.

Dar înainte de a trece mai departe, haideți să respirăm foarte profund. Sunt așa de încântat să fiu aici. Sunt așa de încântat.

Știți, a existat un moment în care am crezut că urmau să fie doar – la un anume moment dat am spus – cinci oameni care reușesc, cinci Shaumbra și am exagerat puțin. Am crezut că o să

fie opt (râsete). Dar sunt atât de încântat. Vreau să spun, avem mii și mii și mii în jurul lumii care sunt, ei bine, de fapt Cauldre îmi reamintește că tocmai a scris un articol despre asta. Realizarea este un dat. Este un dat. Nu este o întrebare. Unii dintre voi încă o puneți sub semnul întrebării, dar vă voi reaminti. Este un dat. Nu trebuie să faceți absolut nimic. Este – acum că urmează să stați în corp pe această planetă – cum veți face față energiei? Aceasta este întrebarea.

Înțelepciunea Shaumbra

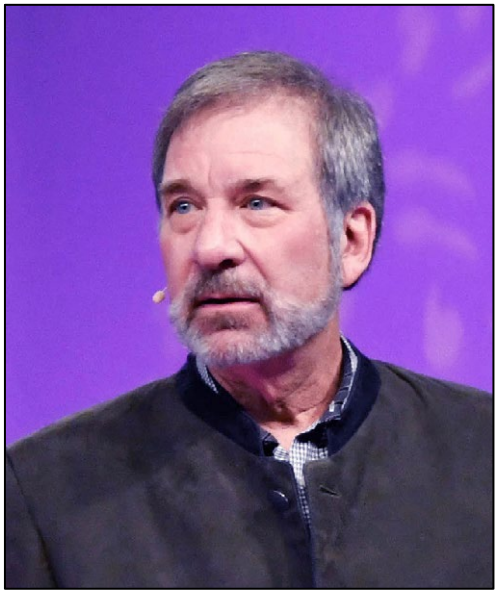

Înainte de a trece mai departe totuși, haideți să facem puțină Înțelepciune Shaumbra. Îmi place să aud înțelepciunea voastră. Da. Așadar, Linda, la microfon. Am două întrebări, astăzi.

În primul rând, am vorbit despre demnitate luna trecută și chiar a atins un punct sensibil pentru mulți dintre voi. Ce s-a întâmplat cu demnitatea, demnitatea sufletului, a voastră ca ființe angelice? Chiar și când spun: știți ceva, ați fost ceea ce aș numi un lider în familia voastră spirituală angelică, încă din trecutul îndepărtat. Ați fost un lider important în acea familie. Tu și tu și tu și tu și tu – oh, nu avem suficient timp pentru a trece – pe la voi toți; voi toți ați fost, ați fost – nu există un cuvânt omenesc potrivit pentru asta – dar un lider în familiile voastre spirituale. Ați venit în acest loc, Pământ, să învățați, ei bine, despre o grămadă de lucruri, dar ați venit în acest loc și unde este demnitatea acum? Voi spuneți – eu vă spun: ați fost lideri și voi faceți – "Mda. Trebuie că m-ai încurcat cu altcineva. Nu, nu. Cine, eu? Sute de mii de ființe angelice se uitau la mine?!" E ca și cum, da, voi. Voi. Vreau să spun, voi, voi. Voi ați fost lideri. Dar unde este demnitatea? Unde este demnitatea? V-ați întrebat despre asta de la ultima noastră întâlnire? Nu încerc să mă iau de voi, dar cu siguranță o fac! (râsete) Ce s-a întâmplat cu demnitatea?

~ Întrebarea 1

Așadar, prima întrebare astăzi este unde este cea mai mare pierdere a demnității? Ce anume e în rolul vostru omenesc despre care ați spune că reprezintă cea mai mare pierdere a demnității? În ce zonă? Cea mai mare pierdere a demnității. Linda – oh, începem. Cea mai mare pierdere a demnității.

DAVID: Lipsă de… neîncrederea în mine însumi, îndoiala de sine.

ADAMUS: Unde lovește asta în viața ta, în portofelul tău?

DAVID: Nu, în stomacul meu.

ADAMUS: Stomacul tău. În regulă. Asta e una bună. Lipsă de demnitate. Vreau să spun, Isuse! Ce înger care se respectă ar fi făcut vreodată un intestin care să fie atașat de fund, care face tot felul de… Vreau să spun, e doar: "Ce?!" Da, pierderea demnității.

DAVID: Rău de tot.

ADAMUS: Rău de tot. Și încerci să ai puțină mândrie. Încerci să abordezi un zâmbet. Încerci să te conectezi realmente cu Eu Sunt-ul, și e precum: "Da, dar stomacul meu se întoarce pe dos chiar acum și dumnezeu știe ce o să se întâmple ca rezultat al acestui lucru, așa că."

DAVID: Exact.

ADAMUS: Da, o pierdere a demnității. Da. Te afectează? Poți simți asta?

DAVID: Ei bine, m-a afectat.

ADAMUS: Oh, te-a afectat. În regulă.

DAVID: Vreau să spun, rău de tot.

ADAMUS: Rău de tot.

DAVID: Și, de fapt, am ajuns – am ales să merg la spital să fac chestia aia Roto-Rooter.

ADAMUS: Oh! (Adamus chicotește)

DAVID: Da.

ADAMUS: Interesant.

DAVID: Și asta a fost o alegere conștientă pe care am făcut-o.

ADAMUS: Și stai întins pe masă făcând: "Unde este demnitatea?" în timp ce-ți curge saliva pe tine.

DAVID: Da.

ADAMUS: Sau alte…

DAVID: Alte lucruri.

ADAMUS: Alte lucruri. Da, da, da.

DAVID: Deci a fost o…

ADAMUS: Da, ăsta e un spectacol de familie.

DAVID: Înțeleg (câteva chicoteli).

ADAMUS: Și, știi, atunci cum e posibil să îți imaginezi că ești o ființă angelică și că acest corp nici măcar nu e al tău, ce mai e și asta? Da. În regulă, bine. Un început bun. Pierderea demnității. Ce altceva lovește? Ce alte părți din viața voastră? Pierderea demnității.

Oh, tocmai i-ai mulțumit Lindei pentru microfon. Asta a fost foarte drăguț.

CLAUDIA: Da. Mulțumesc. Inima mea.

ADAMUS: Inima ta. Ce e cu inima ta?

CLAUDIA: Am ales să părăsesc un soț acum multă vreme și a trebui să părăsesc țara și să muncesc din greu la a-mi recăpăta demnitatea.

ADAMUS: Da. Da. Și cum îți lovește asta inima?

CLAUDIA: Constrângere.

ADAMUS: Inima ta a fost afectată fizic?

CLAUDIA: Din fericire, nu.

ADAMUS: Oh, bine.

CLAUDIA: Multe anxietăți totuși.

ADAMUS: Multă anxietate. Și știi, când te gândești la asta la propriu, inima, știi, este – bump, ba dum, pompând sângele – sunteți dependenți de lucrul acela care ar putea să cedeze în orice moment? Și, știți, depindeți de asta. Sunteți un înger. De ce să vă bazați pe inima voastră, care ar putea dintr-o dată – oh! – uite-așa. Nu, nu o va face.

CLAUDIA: Nu. Nu!

ADAMUS: Nu, nu, nu, nu, nu. Nu. Dar, știi, lucrul amuzant este că spun asta și tu ești precum: "Nu, nu, nu. Nu voi permite să se întâmple asta." Îți gândești drumul prin asta. Gânditul n-o să facă niciun afurisit de lucru. Inima nu ascultă de minte. Nu o face.

CLAUDIA: În regulă.

ADAMUS: Da. Bun, mulțumesc. Deci, avem intestinul și inima. Și ce altceva o să avem? Pierderea demnității.

ANDY: Slujba!

ADAMUS: Slujba, da!

ANDY: Da, trebuie să muncesc ca să trăiesc ca să…

ADAMUS: De ce?

ANDY: … fac rost de bani ca să pot plăti ipoteca și taxele. Asta e o mare porcărie.

ADAMUS: Asta e o mare porcărie (câteva râsete). Ai o slujbă?

ANDY: Da.

ADAMUS: Da. Te plătesc bine?

ANDY: Ei bine, lucrez pentru mine însumi.

ADAMUS: Oh, ei bine (râsete).

ANDY: Da, de fapt, eu mă plătesc pe mine destul de bine!

ADAMUS: Te plătești destul de…

ANDY: Da.

ADAMUS: Îți place ce faci?

ANDY: Știi, mi-a plăcut. O fac de 34 de ani, dar am de gând să ies la pensie anul ăsta. Mi-a ajuns.

ADAMUS: Da. Ce ai de gând să faci când ieși la pensie?

ANDY: Cred că voi cumpăra un permis de pescuit (câteva râsete).

ADAMUS: Asta e o treabă serioasă. Asta era în capul listei mele de asemenea (mai multe râsete). Da. Da.

ANDY: Pur și simplu vreau…

ADAMUS: Da. Nu te da peste cap totuși (râsete). Vreau să spun, nu fă exces! Vreau să spun, există extreme, știi. O să cumperi un permis de pescuit. Ai de gând să mergi să pescuiești?

ANDY: Abia aștept să petrec mai mult timp în aer liber.

ADAMUS: În aer liber.

ANDY: Da.

ADAMUS: În regulă. Bun. Da, pierderea demnității. Acum, tu lucrezi pentru tine, deci există un anumit procent de demnitate în asta. Poți câștiga cât de mulți bani vrei, teoretic.

ANDY: Da.

ADAMUS: Da. Ce fel de muncă faci pe cont propriu?

ANDY: Electronică. Proiectez prototipuri electronice.

ADAMUS: Oh, da. Da. Bun. Și există pasiune pentru asta?

ANDY: A existat.

ADAMUS: Da. Ce s-a întâmplat?

ANDY: O pierd.

ADAMUS: De ce?

ANDY: Sunt extenuat.

ADAMUS: Da. Ce te-a atras la asta inițial când ai început să o faci?

ANDY: Necunoscutul.

ADAMUS: Necunoscutul.

ANDY: Știi, pentru că te uiți la fire și zici: "Cum poate un semnal să treacă pe acolo?"

ADAMUS: Oh! Eu, în fiecare noapte, da, gândesc asta! (râsete) Da. "Cum s-a întâmplat asta?! Oh!" Știi ce îmi spun atunci? "Nu îmi pasă câtuși de puțin! Se întâmplă. Asta e tot ce contează." Da. A atras mintea. Minții chiar i-a plăcut. A ținut mintea ocupată. Deci, aș extrapola și aș spune că există o pierdere a demnității tocmai în felul în care mintea operează și că, trebuie să o ții preocupată.

ANDY: Că trebuie să o ții…

ADAMUS: Nu, serios, mintea este realmente – nu vreau să divulg răspunsurile – dar este lipsită de demnitate în felul în care înțelege lucrurile și trebuie să spună: "În regulă, există electroni care se mișcă printr-un fir la o viteză anume și o rapiditate." Nu contează, pentru că știi ce e asta, mai exact? E în totalitate un curent de energie!

ANDY: Energie!

ADAMUS: Asta e tot. Asta e tot. Acum, în regulă, poate vrei să știi cum o face, dar eroarea în asta e că – pentru un inginer în înțelegerea a cum se mișcă electricitatea prin fir și tot restul – este că e doar unul din cele aproximativ 8.000 de feluri în care se petrece, de fapt. Dar apoi te blochezi și spui: "Oh, asta e o știință exactă a felului în care funcționează." Nu, nu este. Este unul dintre multe, multe, multe lucruri. Așadar, mintea spune: "Oh, acum înțeleg cum funcționează asta și ca atare mai devreme sau mai târziu voi înțelege cum funcționează realitatea." Nu, deloc.

ANDY: Da, am aflat asta.

ADAMUS: Da, deci du-te la pescuit (mai multe chicoteli).

ANDY: Da.

ADAMUS: Isuse. Bun, mulțumesc. Încă vreo două. Cea mai mare zonă de lipsă de demnitate ca om. Lipsă de demnitate.

ELIZABETH: Salut.

ADAMUS: Salut.

ELIZABETH: Știi, de curând m-am gândit la ceea ce ai spus despre faptul că Eu Sunt-ul ne iartă.

ADAMUS: Da. Da.

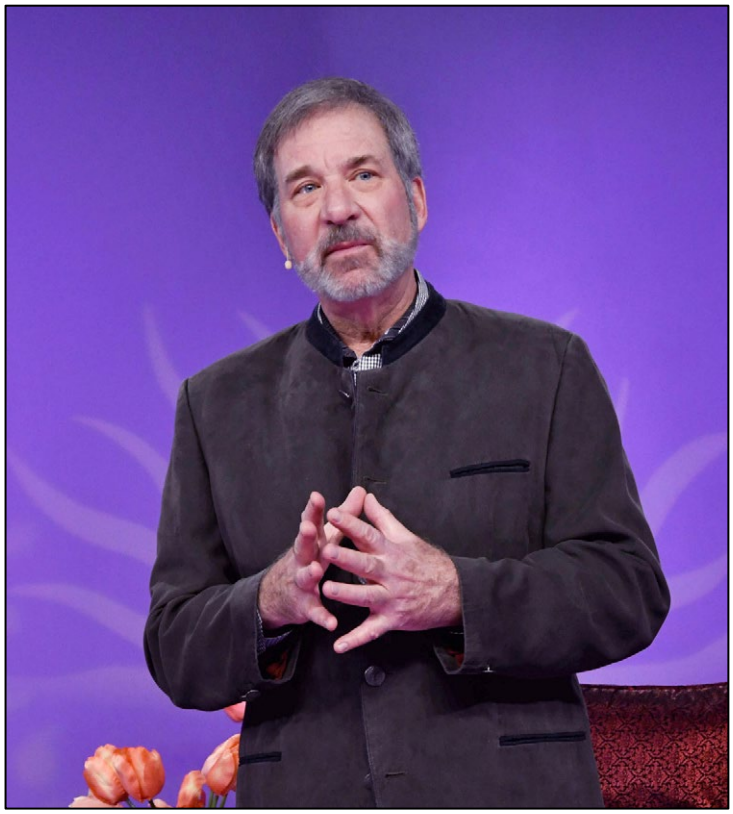

ELIZABETH: Că noi nu ne putem ierta.

ADAMUS: Nu, nu. Nu puteți.

ELIZABETH: Deși am lucrat la asta…

ADAMUS: Te voi opri chiar acolo, dacă nu te superi.

ELIZABETH: Da, domnule. Desigur.

ADAMUS: Trebuie să subliniez și să accentuez că, și, unii dintre voi știți, vreți să vă certați cu mine despre asta. O să câștig, pentru că am fost acolo, am făcut asta. Omul spune, în primul rând: "Oh, nu există nimic de iertat" (Adamus pufnește). Pur și simplu nu v-ați dat încă seama! În al doilea rând, omul spune: "Ei bine, mă iert pe mine însumi." Nu puteți. Nu puteți. A fost testat. Mulți, mulți au încercat. Ajungeți într-o fundătură foarte întunecată, pentru că omul nu o crede. Vreau să spun, iată-vă aici lipsiți de demnitate; ce, o să credeți că vă veți ierta cu adevărat pe voi înșivă? Nu, nu o credeți. Și cel mai rău e că nici măcar nu știți pentru ce vă iertați pe voi înșivă.

ELIZABETH: Exact.

ADAMUS: Există niște lucruri majore. Așa, te-am întrerupt. Continuă.

ELIZABETH: Nu, dar chiar ăsta a fost sensul. Am ajuns la un moment, după ce am petrecut ani revizuind și determinând că ar trebui să mă iert pe mine pentru A, B sau C.

ADAMUS: Nu poți.

ELIZABETH: Nu o pot face, m-am prins de asta, deci am cerut (ei chicotesc) – i-am cerut Eu Sunt-ului să mă ierte.

ADAMUS: Da.

ELIZABETH: Și e interesant pentru că nu sunt specifică. Uneori nu știu, dar am aceste sentimente, aceste aspecte ce apar, mă simt mai puțin decât întregul a cine sunt. Ăsta e singurul mod prin care o pot descrie.

ADAMUS: Da, da, da.

ELIZABETH: Am un moment și fac: "Pentru numele lui Dumnezeu! Nu ești așa de măruntă."

ADAMUS: Așa.

ELIZABETH: "Revino. Umple-te cu tine însăți."

ADAMUS: Da.

ELIZABETH: Știi?

ADAMUS: Știi, ador aceste lupte interne cu tine însuți.

ELIZABETH: Da! Da!

ADAMUS: Oh! Știi, o să realizezi cât de mult timp ai pierdut în viața ta în luptele interne și nu vei câștiga. Nu vei câștiga niciodată. Și de asemenea, ca să corectez într-adevăr ce ai spus, Eu Sunt-ul nu trebuie să te ierte pentru nimic.

ELIZABETH: În regulă.

ADAMUS: Nu dă doi bani. Sunteți aici ca partea din el care experimentează. Nu îi pasă! Chiar nu îi pasă. Puteți face orice.

ELIZABETH: Dar ai spus…

ADAMUS: Nu, nu am spus.

ELIZABETH: În regulă (râsete). Ai fost acolo? (către vecinul ei)

ADAMUS: Oh nu, nu am spus!

ELIZABETH: Îți amintești?

ADAMUS: Oh, nu. Oh, nu. Oh, nu. Sunt foarte atent la cuvinte cu Shaumbra. Știți, Shaumbra are un mod ciudat de a distorsiona totul.

ELIZABETH: Nu, am crezut că era foarte creștinește să mă întorc în timp, dar încercam să… (ei chicotesc). Nu, dar să ceri cuiva din afara ta să te ierte. Așadar, Eu Sunt-ul meu, mă gândesc la Eu Sunt, Sinele Maestru. Eu Sunt…

ADAMUS: O să strig până în spate la bucătărie.

ELIZABETH: Vă rog, ajutați-mă.

ADAMUS: Aș putea avea o tavă de vreun fel, de la bucătărie din spate?

ELIZABETH: Vin.

ADAMUS: Ca o tavă de servit.

ELIZABETH: Oh.

ADAMUS: Doar ca să evidențiez o idee.

ELIZABETH: Oh, chiar?

ADAMUS: Da, da. Da. Și poți să pui și câteva tratații/bomboane pe ea în timp ce ești acolo.

ELIZABETH: Nu poți să te ierți pe tine însuți.

ADAMUS: Nu, nu poți.

ELIZABETH: Nu este posibil.

ADAMUS: Nu, nu poți.

ELIZABETH: Prin urmare...

ADAMUS: Poți pretinde. Poți să joci jocul. Poți pretinde că te ierți. Nu funcționează. Și unii dintre voi de acolo spuneți (n.tr.: Adamus se referă la cei care vizionează online): "Ei bine, m-am iertat pe mine însumi." Ei, succes cu asta. Vă veți afla în propriul vostru bucluc, în propria voastră capcană. Nu veți fi capabili să ieșiți. Pur și simplu, nu puteți.

ELIZABETH: Prin urmare, este vorba doar despre integrarea aspectelor. Asta era soluția ta? Am încer-… (el se strâmbă) ai spus, Adamus! Te-am auzit! (râsete) Arătați spre el! Ocărâți-l!

ADAMUS: Știi, partea frumoasă a acestei zile și epoci este că totul este înregistrat (mai multe chicoteli). Și cineva poate spune: "Adamus, ai spus…" și îți voi răspunde: "Dar ai fost în confuzie și, este înregistrat." Acum, nu am spus niciodată asta. Îmi aștept suportul aici, înainte de a-mi demonstra ideea. E puțină încetineală azi acolo, în spate. Cred că ei… (Adamus se preface că bea) sărbătoresc puțin acum (câteva chicoteli). Cât timp ia să aduci o tavă unui Maestru Ascensionat?

ELIZABETH: Nu știu.

ADAMUS: Da (Adamus chicotește, Linda aleargă în cealaltă încăpere să aducă tava și cineva spune "Uh-oh") Iată! Iată! Așadar, unde rămăsesem?

ELIZABETH: Spuneai că Eu Sunt-ul te iartă. Nu există nimic de iertat.

ADAMUS: Vreau să revin la demnitate, pierderea demnității.

ELIZABETH: Ei bine, iată unde se află pierderea demnității mele. Atunci când trec printr-o zi și mă trezesc că sunt mică și lipsită de demnitate în acel mod, nu mă onorez pe mine însămi.

ADAMUS: Exact, exact.

ELIZABETH: Și, deci… (Linda vine cu tava cu mici bomboane Peeps pe ea și i-o înmânează lui Adamus) Oh, bine! (câteva chicoteli)

ADAMUS: Te rog.

TAD: Peeps!

ELIZABETH: Peeps! Peeps! Peeps! (câteva aplauze)

ADAMUS: Acum, trebuie să mă opresc pentru o clipă. Nu am mai fost pe planetă de mult timp (mai multe chicoteli și cineva spune "Nu pierzi nimic") Și îmi plac, într-adevăr, fulgii de ovăz, mierea și nucile. Este hrana pentru un Maestru Ascensionat. Ce naiba e asta?! (râsete)

ELIZABETH: Este un Peep.

ADAMUS: Am cerut o tratație/delicatesă.

ELIZABETH: Este o tratație de tip Peep.

ADAMUS: Trebuie că au înțeles greșit. Nu am spus un Peep, am spus o tratație. Asta este… asta este, în esență… e în regulă.

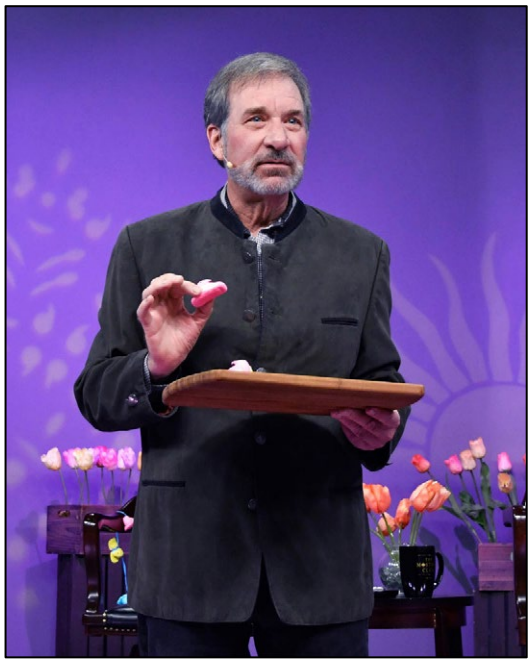

TAD: Lindei îi plac.

ADAMUS: Simțiți energia acesteia (mai multe chicoteli). În esență, este zahăr pufos.

ELIZABETH: Da.

ADAMUS: Da, da. Tu mănânci din astea?

ELIZABETH: Nu.

ADAMUS: Cineva?

ELIZABETH: Lindei îi plac.

ADAMUS: În regulă. Haideți să ne prefacem că este ceva bun.

ELIZABETH: Bine.

ADAMUS: (Edith îi dă lui Adamus o mică brioșă cu ciocolată) Oh, ai scos asta din poșeta ta? Pe unde umbli… furi de-astea? (râsete) Pentru dumnezeu! Ea vine aici să se încarce cu mâncare. Nu e de mirare că unii dintre voi vor flămânzi. Edith ia mâncarea. Ce mai ai în poșeta aia? (mai multe râsete) Este o bucată de pizza înăuntru acolo!

EDITH: Permit ce-i mai bun din toate. Ăsta este Crimson Circle.

ADAMUS: Bun. Da, este. În regulă. Acum, în regulă, acum teatral. Bine. Așadar, tu stai acolo acasă încercând să-ți imaginezi singură: "Mă iert pe mine."

ELIZABETH: Nu, probabil la muncă sau în unele scene...

ADAMUS: În timp ce conduci sau...

ELIZABETH: … unde e nevoie să fiu...

ADAMUS: Exact, exact.

ELIZABETH: … totalitatea mea și nu mă ridic la nivelul ocaziei.

ADAMUS: Exact. Și apoi asta nu funcționează și ajungi cu totul dată peste cap în minte și ai o lună a Aspectologiei așa cum tocmai ai avut.

ELIZABETH: Da.

ADAMUS: Și: "Ce fac greșit?" Bla-bla-bla. Așa că apoi spui: "Oh! Asta este. Asta este! Îmi amintesc că Adamus a spus…" – citându-l pe Adamus total greșit – "…că Eu Sunt-ul tău te va ierta." Nu am spus niciodată asta. Ceea ce am spus este: "Poți să primești iertarea…"

ELIZABETH: Iertarea lui Eu Sunt.

ADAMUS: "… pe care Eu Sunt deja o are." Eu Sunt-ul...

ELIZABETH: Exact. Am înțeles asta de la dragon, din Threshold.

ADAMUS: Da, da, da. Dar nu ai… da.

ELIZABETH: Doar că nu am spus-o corect, bine?

ADAMUS: Doar nu ai spus-o corect. Dar aici… (râsete) Frate, ea e plină de temperament azi! (mai multe râsete) Uau! Uau! Vorbim despre unele aspecte urâte! (râsete) Uau. Uau.

ELIZABETH: Nu, dar asta chiar vine din Threshold. Felul în care ai spus asta, știam că eram deja iertată (Adamus ține tava în fața ei). Se presupune că trebuie să iau ceva de aici, ce nu vreau neapărat? (mai multe râsete) Oh!

ADAMUS: În regulă. Asta trebuie să meargă în acel video pe care îl compilezi pentru Santa Fe *(n.tr.: Adamus i se adresează lui Jonathan)*. În regulă, bine. În ordine. Joacă-te împreună cu mine.

ELIZABETH: Iau iertarea.

ADAMUS: Joacă-te împreună cu mine.

ELIZABETH: Ea este deja aici.

ADAMUS: Eu sunt Eu Sunt-ul.

ELIZABETH: În regulă.

ADAMUS: Doar stau (de veghe) în țara lui Eu Sunt. Eu doar Sunt-esc (n.tr.: cu sens de ființez) (râsete) și cumva doar… (făcând câteva fețe amuzante) Oh!

LINDA: Asta este, ca să zic așa, sinistru! Asta e sinistru! (mai multe râsete)

ADAMUS: Deodată, aud un apel de suferință și e ca și cum : "Oh, fir-ar să fie! Iar omul. Oh, doamne! Nu se termină niciodată." În regulă. Îmi iau tava. O încarc cu lucruri. Oh, ce altceva mai avem? Oh, aici. Iată o tabletă de ciocolată și o floare artificială. Tocmai îmi încarc tava. În ordine.

ELIZABETH: În regulă, o să primesc floarea.

ADAMUS: Iar începem (râsete, în timp ce Adamus oftează și îi oferă tava din nou).

ELIZABETH: Primesc iertarea. Este minunată (mirosind floarea). Mulțumesc.

ADAMUS: O floare artificială (Adamus râde). Asta este! Asta este.

ELIZABETH: Adevărat. Nu am spus-o corect.

ADAMUS: Chiar acolo. Nu ai spus-o corect.

ELIZABETH: Nu, dar am înțeles asta la Threshold. Poate că am uitat.

ADAMUS: Poate, da.

ELIZABETH: Posibil că e așa.

ADAMUS: Da, nu-i așa că-i amuzant? Și de câte ori nu v-am spus că veți uita?

ELIZABETH: Chiar ai spus-o de câteva ori.

ADAMUS: Și de câte ori nu v-am spus că o veți distorsiona și răsuci și veți da naștere oricărei alte iterații, altă… dar vreau ca voi toți să vă amintiți asta. În regulă (Adamus țopăie până la ea și îi oferă din nou tava).

LINDA: Sinistru!

ELIZABETH: Mulțumesc. Oh, bun! Un iepuraș (Adamus chicotește). Ăsta este un iepuraș mare.

ADAMUS: Bun. Și ce reprezintă acel iepuraș?

ELIZABETH: Îl reprezintă pe Eu Sunt, care deja m-a iertat pentru orice lucru afurisit care a fost vreodată făcut în istoria mea.

ADAMUS: Exact.

ELIZABETH: Eoni, vieți de-a rândul. Nici măcar nu îmi amintesc totul.

ADAMUS: Și adevărul este că Eu Sunt nu trebuie să ierte niciun lucru, deoarece nici măcar nu cunoaște acest cuvânt.

ELIZABETH: Este vorba că a fost deja (iertat) – corect.

ADAMUS: Însă prin primirea ta...

ELIZABETH: Primesc.

ADAMUS: … puritatea...

ELIZABETH: Dă-mi asta.

ADAMUS: … puritatea cristalului, … Prin faptul că tu primești… (Elizabeth ia dulciurile și îi dă una lui Tad) Nu i-o da ei!!

TAD: Oh! (ea o pune la loc pe tavă; râsete)

ADAMUS: Ea nu este pregătită! Isuse! Oh. Da, vezi, primul lucru pe care încerci să-l faci este să te descotorosești de ea dând-o altcuiva (mai multe chicoteli). Nu, este a ta.

ELIZABETH: Oh, mulțumesc! (ea ia tava).

ADAMUS: Și este vorba de a primi iertarea și apoi a ajunge la realizarea: "Niciodată nu am făcut ceva greșit." Dar nu îți poți spune singur asta. Poți primi darul și, nu de la Dumnezeu, nu de la St. Germain, de la nicio altă ființă.

ELIZABETH: Exact.

ADAMUS: Doar de la Eu Sunt-ul tău.

ELIZABETH: Am priceput.

ADAMUS: Și fără a accepta înlocuitori.

ELIZABETH: Este Eu Sunt-ul meu.

ADAMUS: Da. Da, este Eu Sunt-ul tău. Și atunci când vezi… dă-mi asta înapoi (luând tava).

ELIZABETH: Mulțumesc (Adamus chicotește).

ADAMUS: Atunci când te simți nedemnă și nevrednică, vei veni cu orice scuză din dotare și vei distorsiona ce am spus eu, deoarece nu te simți suficient de vrednică. Însă atunci când poți spune în sfârșit: "Primesc iertarea de la Eu Sunt-ul meu, de la tot ceea ce Sunt Eu. Primesc."

ELIZABETH: Da.

ADAMUS: Și curăță și purifică totul (Adamus îi întinde din nou tava).

ELIZABETH: Primesc.

ADAMUS: Păstrez tava. Nu, tu capeți dulciurile, eu păstrez tava (râsete). Este tava mea. Este tava mea. Tu capeți dulciurile. Da. Nu le da nimănui. Da (ea ia toate bunătățile de pe tavă). Așa că, în sfârșit, ea a primit. Da.

ELIZABETH: Oh, am știut-o tot timpul.

ADAMUS: Nu se simte bine asta?

ELIZABETH: Mulțumesc...

ADAMUS: Da.

ELIZABETH: … foarte mult.

ADAMUS: Mulțumesc.

ELIZABETH: Vino să iei asta.

ADAMUS: Și, mulțumesc pentru tavă (publicul aplaudă). Îți mulțumesc pentru faptul că ai jucat alături de mine.

Da, știți, chiar vreau să mă întorc la subiect. Dragonul este aici. Oh, este aici și nu pleacă. Nu va pleca și, voi veți încerca să uitați de el. Veți distorsiona tot ceea ce spun, ca de obicei și, apoi, va trebui să vin și să vă plesnesc de câteva ori și să vă spun: "Nu am spus niciodată asta." Am spus: "Primiți iertarea de la Eu Sunt." Dar cineva care nu se simte vrednic, cineva care se simte murdar, nedemn, nepregătit, mic, acesta va găsi orice scuză din dotare, ca să nu o accepte. Pe cât de simplu este, o va distorsiona și va spune: "Oh, trebuie să merg să mă spove-… Adamus mi-a spus să merg să mă spovedesc astăzi." Da. Oh, nu sună asta întrucâtva amuzant? Ei vor veni cu orice din dotare. Și o veți încerca de o mie de ori – "Primesc iertarea" – și apoi vă veți întreba: "Ce fac greșit? Cum de nimic nu s-a schimbat?" Pentru că tot timpul dragonul se află acolo înăuntru și spune: "Există ceva gunoi la care trebuie să renunți."

Și apoi, într-o zi glorioasă, în a 1.842-a voastră oară sau oricare alta, poate a milioana oară, nu contează cu adevărat, veți înțelege în sfârșit: "Primesc darul de iertare. Sunt vrednic acum și, făcând asta, realizez că Eu Sunt Cel Ce Sunt. Nu există judecată. Nu există lumină și întuneric. Nu există a-mi croi calea înapoi către vreun Dumnezeu necunoscut. Eu Sunt Cel Ce Sunt." Nu există nimic de care să-mi fie rușine. Nimic. Asta este. Bun.

Oh! Haideți să respirăm profund cu asta.

Este atât de simplu. Știi, este chiar ultimul pas al intrării în Realizare.

Așadar, am avut o mică abatere (de la subiect), dar a fost o distragere minunată. Unul sau doi în plus. Care este partea nedemnă în a fi un om? Se simte asta mai bine?

ELIZABETH: Oh, da.

ADAMUS: Da. Ai mâncat acele chestii?

ELIZABETH: Le păstrez pentru Crash.

ADAMUS: Nu, nu, nu! Alea nu sunt ale lui. Nu poate avea niciuna.

ELIZABETH: (către Crash) Nu sunt ale tale.

ADAMUS: Nu lăsa pe nimeni să le ia. Nu, acelea sunt ale tale.

ELIZABETH: Le păstrez pentru tine.

ADAMUS: Bine. Și nu împărți ciocolata aia cu nimeni, vezi tu, pentru că asta este o tendință: "Oh! Ia uite ce am găsit, să se servească toți." Nu, este doar a ta. De fapt, dacă ei mușcă din asta, este precum un fruct interzis. Îi va ucide. Da (publicul spune "Ohh!"). La un nivel sau altul. Vreau să spun, poate că nu în mod fizic. Dar, vreau să spun că va ucide ceva în ei. Nu, nu este pentru ei și tu nu le poți da și, voi face o prezicere aici și acum. Unii dintre voi – mulți dintre voi, de fapt – veți încerca. Veți încerca să-i iertați pe alții. Veți încerca să-i învățați iertarea într-un fel care, de fapt, nu este adecvat. Veți încerca să fiți gurul iertător și asta nu funcționează. Se întoarce împotriva voastră și a celui asupra căruia lucrați.

Este atât de personal. "Primesc iertarea de la Eu Sunt-ul meu." Și, da, în mod filozofic spus, voi veți spune: "De la bun început, nu a fost nimic de iertat." Dar ăsta este un gând drăguț de tip filozofic. Este numai atunci când îl preluați în ființa voastră și îl simțiți și devine viu.

Așadar, un mic indiciu, o mică atenționare, totul legat de modul în care am început, spunând că Tobias și-a injectat energia, energia lui vie în lucruri. Știți ceva? Asta este unde ne îndreptăm noi, Energie Vie. Veți realiza că nu ați avut multă Energie Vie. Ați avut energie, dar eu vorbesc despre Energia voastră Vie conștientă din lucruri și, toate astea se conectează împreună la un moment dat, masiunea și orice altceva. Însă asta este unde ne îndreptăm – către Energia Vie. Veți realiza că nu ați trăit așa de mult. Doar ați supraviețuit și spulberăm oricum toate astea. Asta este bine.

În regulă. Am terminat cu această întrebare. Am o altă întrebare. Asta este una bună, așa că, Linda, alege bine aici.

~ Întrebarea 2

Așadar, ce anume îl determină pe unul care se află pe calea spirituală să se oprească dintr-odată, să facă stânga împrejur, să plece, să renunțe? Ce determină pe cineva să renunțe la călătoria lui? Acum, am să spun asta. Nu puteți niciodată cu adevărat să vă întoarceți. Vă puteți ascunde pentru puțin timp, puteți pretinde, însă nu puteți vreodată să vă dezvățați de ceea ce ați învățat.

Ce anume este, atunci când vă gândiți la asta, am avut mulți Shaumbra care au renunțat de-a lungul anilor. Mulți dintre ei și, nu mă deranjează de niciun fel. Se curăță calea pentru voi ceilalți. Scuze, am mai multe degete aici pe ecran. Nu, știți, este potrivit. Și aud toate scuzele și: "Nu-mi place Adamus, pentru că este insuportabil." Uf! (câteva chicoteli) Tocmai ați realizat asta? Adică, pe bune, nu ați renunțat în urmă cu cinci ani? Sau care a fost ultimul despre care mi-a spus Cauldre? Cineva a postat acel: "Adamus vine din partea întunecată și vă distrage." Ei bine, la naiba, da! (mai multe chicoteli) V-ați dat seama de asta tocmai acum? Ei bine, desigur, vin din întuneric și din lumină și nu există niciuna dintre ele. Vreau să spun, vă rog, copii, maturizați-vă! Am crezut că ne aflăm dincolo de această chestiune a luminii și întunericului. Încă mai jucăm acel joc? Nu, voi nu, dar cineva îl juca.

Deci, înapoi la întrebare. Ce determină pe cineva să renunțe, să se întoarcă, să fugă, să-și oprească intrarea în Realizare? Ce cauzează asta? Am avut mulți Shaumbra [care au renunțat] de-a lungul anilor, asta și, în plus, eu care i-am încurajat să plece. Ehh, știți voi, acesta nu este locul, acesta nu este deloc locul pentru cei slabi de înger. Nu, asta este o treabă grea. Dar este și distractivă, nu-i așa? Doi oameni au spus da. E cineva… ? (acum, mai mulți Shaumbra spun da). În regulă. Bine.

Ce determină pe cineva să renunțe? Linda cu microfonul. Oh, asta o să fie frumos. Da.

JANICE: Îndoiala.

ADAMUS: Îndoiala. Da, da.

JANICE: Și omul care pur și simplu nu este pregătit.

ADAMUS: Da, omul care nu este pregătit.

JANICE: Nu este dedicat.

ADAMUS: În regulă. Care este scuza cea mai obișnuită pe care o dau ei atunci când renunță? Și nu vorbesc doar de Crimson Circle, mă refer la calea lor.

JANICE: Probabil îndoiala. Doar faptul că nu cred.

ADAMUS: Dar ce scuză își dau lor înșiși?

JANICE: (pauză) "Nu cred în asta."

ADAMUS: Da. Bine, da.

JANICE: A nu crede în asta.

ADAMUS: Exact. Doar: "Nu mă conectez la asta."

JANICE: Da.

ADAMUS: Da, da.

JANICE: Îhm.

ADAMUS: În regulă. Bine. Ce altceva? Asta chiar este o întrebare bună. Ce anume determină o persoană să renunțe? Ooh! Linda umblă după pradă. Iar începe. În regulă.

ALI: Oh, trage!

ADAMUS: Toată anxietatea peste acel sector, în timp ce microfonul… (râsete) "Nu eu!" Dar tu ai un răspuns minunat. Știu deja asta. (Ali face o pauză) Undeva înăuntru acolo (câteva chicoteli).

ALI: Hmm...

ADAMUS: Inventează ceva. Pur și simplu orice.

ALI: Știi, pentru mine, m-am luptat mult cu probleme fizice și cu multe chestiuni ale corpului un timp îndelungat.

ADAMUS: Da.

ALI: Și, știi, dacă era să renunț, ăsta ar fi fost un impuls pentru mine ca doar să spun: "Am terminat cu asta. Nu mai vreau să sufăr."

ADAMUS: Da. Exact. Tu treci prin multă durere.

ALI: Da.

ADAMUS: Categoric, exact. Și există și acea îndoială care intră și spune: "Ei bine, stai o clipă. Dacă treaba asta a funcționat într-adevăr, eu nu aș fi în toată durerea asta fizică." La care eu aș replica: "Rahat." Este multă durere fizică, într-adevăr intensă. Ceilalți care ajung să treacă prin asta după voi, nu o vor avea precum voi și veți dori să o fi avut (publicul spune "Ohh!"). Ei bine, nu, vreau să spun să apreciați prin ceea ce ați trecut. Însă, probleme cu corpul, categoric.

ALI: Și nu este atât de mult că este… nu este că nu cred în toate astea. Cred. Este vorba doar, cât de mult timp va mai dura?

ADAMUS: Exact.

ALI: Pot să rezist atât de mult timp?

ADAMUS: Exact, exact. Asta este una dură. Va continua corpul să reziste? Uau.

ALI: Da. Da.

ADAMUS: Excelent. Bine. Încă vreo doi. Uh-oh! (Adamus chicotește)

JONATHAN: Știam eu.

ADAMUS: Când ne așteptam mai puțin. Da. Așadar, ce îi determină să renunțe? Lucrezi la un film la care – te voi susține cu energia mea.

JONATHAN: Mulțumesc.

ADAMUS: Da. Și, oh, avem câteva lucruri amuzante care vin.

JONATHAN: Oooh!

ADAMUS: Da (câțiva chicotesc). Sau "Ooh!" Așadar, ce determină o persoană să renunțe?

JONATHAN: (face o scurtă pauză) Pur și simplu, da, nu crezi că este posibil. Și atunci renunți.

ADAMUS: O altă poveste.

JONATHAN: Da. Ca și cum "Am urmărit morcovul atât de mult timp."

ADAMUS: Corect.

JONATHAN: Și asta este, este ca și cum: "Am obosit. Nu mai pot să o fac," așa că aș prefera să fiu mai degrabă în micul meu cocon și să pretind că totul e altceva decât durerea de a trebui, știi, să trec, cred, printr-o altă dezamăgire de genul: "Am crezut că era acolo și oh, nu este."

ADAMUS: Da. Un fapt atât de interesant: 93,75 de procente din oamenii care renunță, pur și simplu merg altundeva. Ei merg la un alt grup. Găsesc un alt guru. Merg altundeva. Ajung distrași. În realitate, ei nu renunță, renunță, la altceva decât poate la Crimson Circle, însă merg în alt loc. Și apoi, știți cât durează asta? În medie 2,5 ani și apoi merg în alt loc și alt loc și alt loc. Sunt căutători, iar asta este bine. Dar noi ucidem căutătorul aici, acel aspect de căutător. Bum! S-a dus. Nu mai este. A fost oricum o iluzie, așa că, de fapt, nu ucidem nimic.

Așadar, există acest întreg lucru – îndoiala și, știi, chiar se întâmplă asta – și, în loc să rămână loiali față de ceea ce știu, fără învățături sau orice de genul ăsta, ci să rămână sinceri față de ei înșiși, merg spre o altă distragere. Cei mai mulți dintre ei.

Unii merg singuri prin păduri, vorbind metaforic, spunând: "Am terminat cu toate astea. Pur și simplu mi-a ajuns. Ajunge. Prea mult. O să mă angajez într-o fabrică de ceasuri, știi, să pun micile rotițe peste mici rotițe și asta e tot ce vreau să fac. Și voi merge acasă și voi avea…" – cum îi spuneți în prezent – "...o IPA* sau ceva și asta e tot." Și, de fapt, mie îmi plac acești oameni pentru că sunt într-adevăr sinceri și spun: "Trebuie pur și simplu să las totul să mă ajungă cumva din urmă și să se liniștească și doar să mă reîntorc la mine." Îmi plac pentru că atunci

când revin, sunt minunați. S-au întors la adevăr. Au curățat/eliberat o mulțime de lucruri. **n.tr.: IPA este un fel de bere mai deschisă la culoare, similară cu biterul, în mod tipic cu un conținut de alcool și hamei mai mare decât media obișnuită*

Încă vreo doi. Încă vreo doi. De ce renunță cineva? Mergeți de-a lungul acestei căi, petreceți o viață pe ea sau vieți și, apoi – Bum! – renunțați. Da. Ai știut că asta venea.

TESS: Ohh (ea oftează).

ADAMUS: Cum se face – trebuie să pun o întrebare rapidă aici, dacă nu te deranjează. Cum se face că nu-ți folosești mai mult abilitățile intuitive?

(ea face pauză)

Oh, îmi pare rău că am fost atât de personal (râsete). Oh, ea s-a uitat la mine ca și cum: "Îmi vine să te omor" (mai multe chicoteli). Eu doar sunt curios. Ai o mulțime de abilități intuitive realmente bune, realmente de a simți. Cum se face că nu le folosești?

TESS: Știi, eu chiar am făcut faza cu mersul în pădure, dar într-un fel diferit.

ADAMUS: În regulă.

TESS: Și am vrut doar să mă cufund în interior și să le folosesc pentru mine.

ADAMUS: În regulă.

TESS: Pentru că am început să interceptez vieți în care întotdeauna am menținut ceva pentru alții sau am predat/călăuzit o anumită aptitudine.

ADAMUS: Da. Da, da.

TESS: Dar apoi, într-un fel, joci un mic, știi tu, faci un dans.

ADAMUS: Corect, corect.

TESS: Și m-am gândit: "În mod experimental, cam cum ar fi dacă doar aș aduce energie înăuntru pentru mine?"

ADAMUS: În regulă. Minunat. Îmi place. Îți vei folosi – tu ai abilități intuitive foarte, foarte bune.

TESS: E drept. Și apoi m-am lovit de o fază realmente aspră – care și acum mă face să tremur – o perioadă aspră din punct de vedere fizic, în care nu m-am putut imagina mergând mai departe din nou până când nu m-am scufundat în centrul meu, cred. Și asta vine înapoi și, există multă vitalitate și descoperire interioară și, este aproape la punctul în care… în regulă, nu voi spune acel cuvânt.

ADAMUS: Mulțumesc.

TESS: Sunt dincolo de minte, către punctul în care nu știu cum să o aplic în această lume, chiar

în spiritualitate.

ADAMUS: Corect, corect.

TESS: Pentru că treci de dualitate și apoi jocul ia sfârșit.

ADAMUS: Da, așa este.

TESS: Așadar...

ADAMUS: Este un loc foarte, foarte, foarte dur în care să fii.

TESS: Așa este.

ADAMUS: Da. Bun. Așadar, pentru a răspunde la întrebarea, de ce renunță oamenii?

TESS: Aș spune pentru că mintea a fost programată pentru dualitate și, nu va fi niciodată satisfăcută. Ea vrea întotdeauna altceva să frământe, să pună în mișcare, să fie programată pentru...

ADAMUS: Minunat.

TESS: … și dacă urmează să fie un alt grup, cu o altă filozofie la care să mă gândesc pentru o vreme și, știi, asta merge, pur și simplu, la nesfârșit.

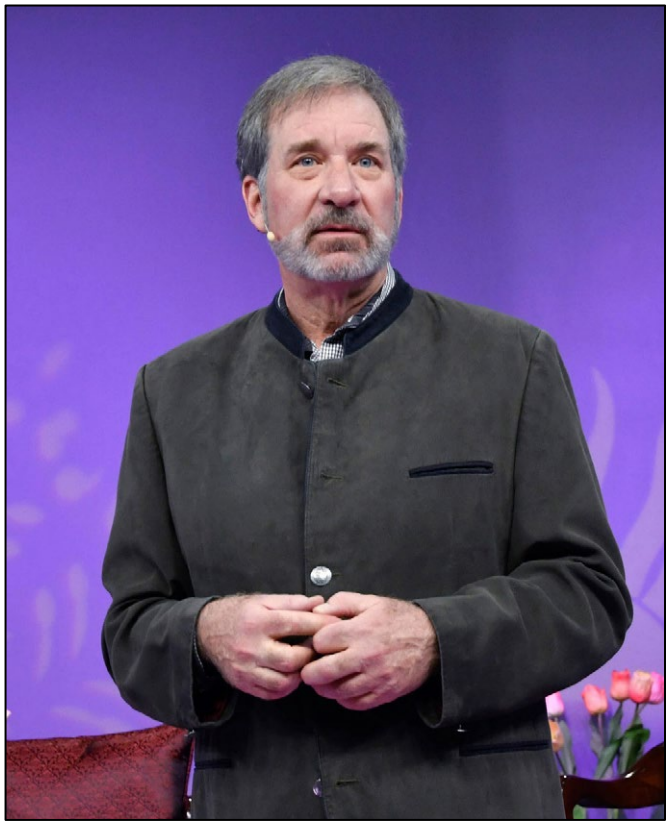

ADAMUS: Frumos răspuns.

TESS: Și odată ce ajungi în esența lui zero – "Ajunge cu dualitatea, am terminat" – atunci jocul se termină. Căutarea se termină.

ADAMUS: Și atunci ce (urmează)?

TESS: Și atunci începe descoperirea.

ADAMUS: Da.

TESS: Și apoi este, da...

ADAMUS: Ai dreptate. Jocul se sfârșește, ești la punctul-zero, nimic.

TESS: Oh, da.

ADAMUS: Este înfricoșător!

TESS: Pierderea oricărei pasiuni umane pe care ai avut-o, a oricărei pasiuni spirituale pe care ai avut-o.

ADAMUS: Totul!

TESS: Totul merge doar spre – brrrrhh!

ADAMUS: Și în timp ce toate astea se întâmplă în interior, în exterior, umanul este super deranjat de tot...

TESS: Oh.

ADAMUS: … și extrem de sensibilă. Ai această cufundare profundă. Mergi la punctul-zero în interiorul tău, spre nimicul dinăuntrul tău. Totul se destramă și tu știi asta. Încerci să pretinzi că nu, dar se întâmplă. Încerci să o previi, dar nu poți. La exterior ești o scorpie. Știi – nu tu (râsete) dar, vreau să spun, voi toți, voi scorpii! (mai multe râsete). Nu, dar sunteți.

TESS: Mulțumesc! (râsete)

ADAMUS: Nu, sunteți și aveți tot dreptul – nu, sunteți – și aveți tot dreptul să fiți. Și dacă pretindeți că nu sunteți, chiar vă amăgiți. Vreau să spun, sunteți capricioși. Sunteți scorpii. Sunteți super-sensibili. Nu e plăcut să fiți în preajmă. Sunteți aproape demni de dispreț și, asta e în regulă. Vreau să spun, nu, chiar, dați-vă voie să fiți așa, pentru că în interior totul erupe. Ajungeți la nimic. Este cam, este cam așa...

LINDA: Adamus, se înregistrează.

ADAMUS: Pfft! Nu-mi p--- (publicul spune "Ohh!" și câteva chicoteli). Este cel mai bun lucru pe care alții îl pot auzi, că, știți, pe dinafară sunteți doar, sunteți aproape în defensivă, într-un fel. Și dacă pretindeți că sunteți drăguți, veți ajunge să aflați astfel ce scorpii sunteți. Nu, pentru că este foarte, foarte dificil. Nimic nu mai funcționează. Sunteți doar – este – și a încerca să fiți drăguți și ca o rază de soare și dulci și iubitori – ugh! – va fi și mai dificil. Vă opuneți, în interior. Este precum prăbușirea în nas a unui avion. Se prăbușește la pământ și puteți vedea că acolo jos este sfârșitul. Nu este nimic și pare că nu puteți opri alunecarea și, încercați orice șmecherie din dotare și veniți cu toate aceste clișee și nonsensuri și toate celelalte porcării și nu funcționează. O să vă loviți de fund. O să vă prăbușiți.

Sau, vă puteți permite să pătrundeți în propriul nimic, cu grație, în demnitate. Ajungeți acolo, în nimic și realizați ce șaradă a fost pentru așa mult timp. Dar apoi sunteți în nimic și spuneți: "Ce urmează? Ce urmează?" Și sunteți în acel nimic și realizați că sunteți realizați.

Voi merge într-atât de departe încât voi spune ceva și Cauldre încearcă să editeze și să verifice ortografia și să corecteze și toate celelalte și, nu va funcționa. Realizarea voastră vine în acel nimic, nimic, nimic; nu este nimic și nu este negru. Vă place să credeți că nu se întâmplă. Vă place să credeți că sunteți afară la o plimbare în parc și că este o zi frumoasă și că iepuri fug

spre voi și mănâncă din palmele voastre și tot restul. Realizarea are loc... (ea chicotește)... în… (ei chicotesc)

TESS: Mi te imaginam doar… (Adamus chicotește)… zbenguindu-te.

ADAMUS: În nimic.

TESS: Da.

ADAMUS: Și în acel nimic este acel moment incredibil – (Adamus suspină) și, merită un film, dar nu vreau să intru în asta chiar acum – însă sunteți în acel nimic și realizați că sunteți realizați. Realizați: "Oh, rahat! Pur și simplu trebuia să dau drumul tuturor chestiilor vechi. A trebuit să ajung în acest punct unde sunt doar eu în Eu Sunt" și, Eu Sunt-ul este un mare nimic în multe feluri. Vorbind din punct de vedere energetic, nu există energie în Eu Sunt. Așa că ajungeți acolo și este ca un nimic, dar, cu toate acestea, este ceva. Nu există energie, dar este ceva. Și dacă nu ciupește o coardă în interiorul vostru și vă reamintește de momentul în care ați trecut prin metafora Zidului de Foc în nimic și ați simțiți primul "Eu Exist," este foarte asemănător. Dar acum este doar cu voi.

Și în acel nimic spuneți: "De ce mi-aș dori vreodată să redevin o scorpie?" (Adamus chicotește) "Îl am pe acest om care umblă aiurea, care este enervant și nefericit și cu dureri în corp. De ce aș vrea să mă întorc?"

Și auziți un vechi ecou al omului din interiorul vostru: "Pentru că nu vreau să mor!" și realizați: "Sunt deja mort și nu e nimic. Nu a fost nimic." Și auziți asta: "Dar mi-am luat un angajament că o să rămân pe planetă pentru a fi o ființă întrupată." Și este ca și cum deodată spuneți: "Acel om a fost atât de prost ca să-și ia angajamente și jurăminte și tot restul acestora. Las-o baltă." Și sunteți în acel nimic spunând: "Chiar vreau să merg înapoi acolo?"

Acum ceva amuzant se întâmplă. Iată-vă aici realizând că sunteți realizați. Ca și cum: "Oh, la naiba, asta este, mare lucru. Vreau să spun" – și realizați – "Am fost dintotdeauna. Mare lucru." Și dintr-o dată simțiți prezența unui Maestru Ascensionat înalt, arătos (râsete), venind în preajmă – și enervând câteodată – venind în preajmă și spunând: "Și acum ce urmează? Și acum ce urmează? Vrei să te întorci?"

TESS: Nu.

ADAMUS: (chicotind) Nu. Dar înapoi într-un mod diferit. Vrei să rămâi ca om întrupat?

TESS: Exact.

ADAMUS: Și apoi s-ar putea să trebuiască să vă gândiți la asta și, asta e dur. Și asta este ceea ce – vorbești despre faptul că se înregistrează? Asta este ceea ce înregistrăm cu adevărat. Acesta este cel mai picant moment dintre toate. Dintre toate.

Realizarea voastră se va întâmpla. O să dați de fund. O să vă faceți praf. Veți merge în nimic. Ce se întâmplă mai departe este teritoriul necunoscut, despre care nu știm. Toate celelalte sunt scrise, într-un fel. Vreau să spun, nu este scrisă fiecare mică mișcare sau cuvânt sau asta, dar totul este, într-un fel, știți, în carte. Veți ajunge la Realizare. Nu știm exact cum, voi nu știți exact cum, dar veți ajunge acolo. Este scris (în scenariu).

Ce urmează nu este. Nu este în carte. Nu a fost niciodată scris. Nu există capitol care s-o aibă. Și așa cum le-am menționat lui Cauldre și Lindei de curând, terminăm ultimul capitol al cărții acum în Keahak VIII și în parte în Keahak IX. Apoi mergem în nescris și asta nu știm.

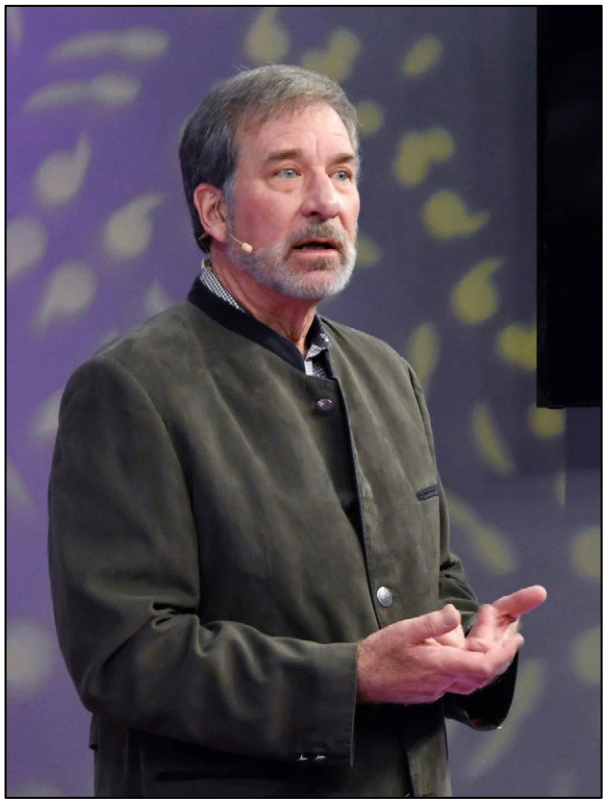

Cum reacționați când vi se spune că ați reușit, că sunteți realizați, acum ce urmează? Și nu este neapărat decizia care credeți că este. Omul stă aici și spune: "Oh, da, dar o să rămân." Nu știu. Dar un lucru sigur este că, dacă rămâneți, o să fie foarte diferit și, într-un fel ca o prevenire a ceea ce urmează, este vorba cu totul despre Energia Vie. Totul despre a trăi – și asta avea semnificația de a trăi, precum a fi în sfârșit vii.

De aceea am pus întrebarea luna trecută, când am spus: "Pasiune sau libertate?" – sau masiune – pentru că lucrez cu voi asupra Energiei Vii și, asta înseamnă câteva lucruri diferite. Energia care este vie, nu cea care este pur și simplu blocată într-un corp fizic. Energie care are vitalitate. Energie care are grație în ea și demnitate în ea. Asta este Energia Vie. Dar de asemenea, acum, a trăi energia. A trăi o viață de energie, nu o viață în care fugiți de ea. Energia Vie. Spre asta mergem. Oh, mulțumesc. Acesta a fost un răspuns minunat. Mulțumesc foarte mult (Adamus chicotește).

TESS: Cu plăcere.

ADAMUS: A fost continuarea perfectă.

Energia

Așadar, am pus întrebarea – care naiba era întrebarea? Oh, de ce renunță cineva? De ce renunță cineva? Respirați profund și simțiți asta pentru un moment.

(pauză)

Energia este prea intensă. Asta este. Vreau să spun, am fi putut spune toate acele cuvinte – s-au pierdut, s-au îndoit, distrași – dar adevăratul răspuns, energia este prea intensă și, asta este prin ceea ce ați trecut în ultima lună. Energia este într-adevăr intensă. Nu o puteți gestiona. Mintea nu o poate gestiona.

Vedeți voi, ce se întâmplă chiar acum în această ajungere la Realizare și ajungere la măiestrie, sunteți mai conștienți ca niciodată de energie, dar încă mai aveți vechea relație cu ea. Sunteți mult mai conștienți de hurducăturile de pe drum. Sunteți mai conștienți de energie ca oricând și, ce faceți? Încercați să vă ascundeți de ea. Încercați să o deviați. Încercați să o ignorați, pretinzând că nu este acolo. Încercați să vă spuneți că totul va fi în regulă și nu este. Nu, nu este. Totul se destramă și, cred că este în regulă. Dar încercați să spuneți: "O să trec prin asta." Și, îmi pare rău, dar uneori trebuie să râd. "O să trec prin asta. O să am forța de a trece peste. O să rămân dedicat." Și vă spun… (Adamus chicotește) Cauldre nu vrea să transmită asta (câteva chicoteli). Eram pe cale de a spune ceva de genul: "Închideți…"

Vreți să continuați cu vechea voastră relație cu energia. Nu va funcționa. Și când Shaumbra renunță – mulți dintre ei vor reveni, dar când renunță la Crimson Circle – energia este prea puternică. Le lovește viața, fiecare parte a vieții lor și, chiar merge și găsește punctele moi – probleme cu abundența, probleme cu sănătatea, orice altceva. Energia este prea puternică. Ali a menționat înainte, corpul. Oare corpul va susține? Este atât de multă energie ce vine spre el încât doare acum și, de aceea, oamenii renunță.

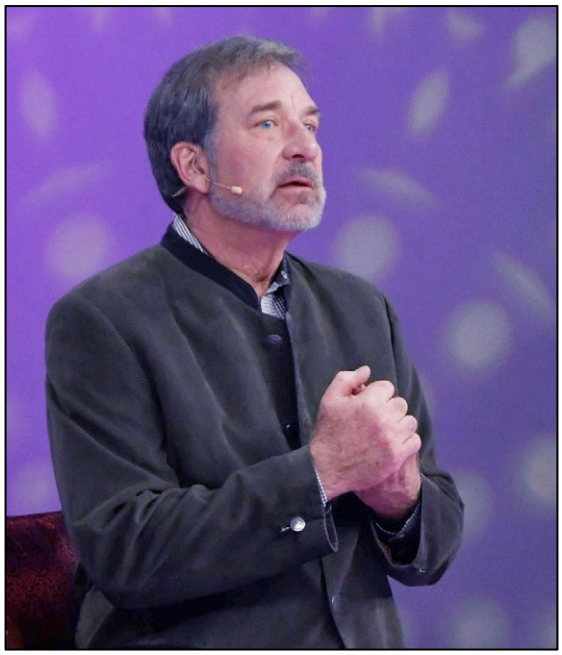

Așadar, înainte de a merge mai departe, vreau să fac ceva puțin special aici. Haideți să facem un masaj (râsete). Aveți nevoie de el. Chiar aveți nevoie de el, după ultima lună. Și, știți, nu a fost nimic aș spune pre-planificat, dar este ca și cum aveați nevoie de o doză de energie adevărată să vă plesnească într-un fel puțin, pentru a spune că trebuie să vă schimbați vechea relație cu energia și, voi refuzați. Aproape că refuzați să vă schimbați relația. Veți spune: "Voi continua să merg în felul vechi" și, nu funcționează de acum înainte. În special, așa cum am spus, când intrăm în noul Keahak, mergem fără un scenariu scris și vechea relație (cu energia) nu va funcționa. Va fi cu adevărat dureros pentru corpul vostru și vă va înnebuni creierul. Și pe deasupra, cu toate celelalte, am chemat dragonul înăuntru. Și chiar dacă credeți că vă veți îndulci calea prin toate astea, veți descoperi că dragonul vă va rupe în bucăți. Sau, de fapt, va face din ea o experiență frumoasă.

Dragonul este aici pentru ca voi să treceți peste unele din – (Adamus suspină) – unele din vechile gunoaie care stau acolo, pe care poate nici nu le recunoașteți măcar, precum vechea voastră relație cu energia. Cel mai mare aspect cu care v-ați confruntat luna trecută, nici măcar nu l-ați realizat. A fost atât de mare, stătea chiar în mijlocul camerei. Și voi spuneați: "Oh, mă confrunt cu un aspect vechi dintr-o viață trecută" sau "Mă confrunt cu un aspect întunecat sau aspectul meu de frică." Asta este o grămadă de rahat. Vă confruntați cu aspectul vostru legat de energie și asta-i tot. Aspectul vostru legat de energie. Este aspectul care a fost instruit cum

să folosească energia în ceea ce este acum o cale foarte veche.

Lucrând luna trecută, v-ați simțit aspectul vostru de energie. Pe măsură ce energia devenea din ce în ce mai prezentă în viața voastră, ați devenit mai conștienți de ea. Dar mintea voastră a născocit toată această chestie despre ce este cu adevărat aspectul – aspectul nevredniciei și tot restul acestora. Nu, a fost aspectul vostru de energie.

Dragonul îl mușcă chiar acum de picioare, pe acest aspect de energie. Dragonul realmente îl activează. Este o mare pată de energie, acest mare – cum îl numiți – marele elefant violet din mijlocul camerei, dar energia este lentă și blocată și nu e prea vie. Intrăm în Energia Vie.

Haideți să respirăm profund și să facem un masaj. Puțină muzică, vă rog.

Masajul Maestrului

Este dificil pentru corpul vostru și de aceea am vrut să fac acest masaj aici.

Respirați profund și realmente relaxați-vă în asta. Dacă urmăriți online, respirați profund și relaxați-vă.

(începe muzica)

Ceea ce vine chiar acum pentru a vă oferi acest masaj... știți, uneori corpul vostru este încordat și parcă nu puteți să vă relaxați mușchii. Primiți un masaj. Lucrare asupra corpului. Este într-adevăr bun pentru voi.

Maestrul, înțelepciunea, a cerut să fie aici, azi, pentru a vă oferi acest masaj și, singurul lucru care vi se cere să faceți, dragi oameni, este să permiteți.

Vă întindeți pe masa de masaj și, ce, veți încerca să vă masați singuri? Nu. Lăsați pe altcineva s-o facă pentru voi. Voi permiteți.

Vă întindeți acolo pe masă și mai întâi vă simțiți puțin încordați și stresați și, destul de curând, acele mâini blânde vin peste voi...

Încet, nu deranjant, dar puteți simți acea atingere caldă pe corpul vostru. Oh, în special în jurul umerilor și gâtului.

Apoi, de obicei există un fel de muzică new age prietenoasă ce cântă și apoi, probabil ceva mireasmă.

Voi doar respirați profund. "Oh! De ce nu am făcut asta înainte?"

Simțiți acele mâini atingându-vă. Oh! Ulei cald. Cine l-a inventat? Ce idee minunată! Ulei cald, ca să spun așa, pe spatele vostru acum, pe mâinile voastre, pe umerii voștri.

Nu trebuie să faceți nimic. Doar stați întinși acolo. Aproape că vă face să vreți să plângeți.

Doar faceți o pauză și permiteți.

Dar, în acest caz, nu este un terapeut sau cineva care lucrează asupra corpului. Este Maestrul,

Eu Sunt-ul.

Tot ce trebuie să faceți exact aici, este să permiteți. Asta-i tot.

Doar permiteți.

(pauză)

Maestrul va face totul, va fricționa fiecare parte inflamată a corpului vostru.

Nu trebuie să faceți nimic.

(pauză)

Maestrul este cu adevărat priceput la asta, pentru că Maestrul înțelege energia, acolo unde doare, unde este blocată, ce are nevoie să fie eliberat.

Pe măsură ce mâinile Maestrului lucrează blând, deosebit de grațios pe corpul vostru, aproape că puteți auzi venind de la Maestru un cuvânt de mare înțelepciune, aproape ca și cum Maestrul șoptea mare înțelepciune. Și acel cuvânt anume este "Permiteți."

Doar "Permiteți."

(pauză)

Este cumva amuzant deoarece, în timp ce Maestrul vă masează picioarele și degetele de la picioare – oh, asta se simte bine – voi auziți această șoaptă: "Doar Permiteți." Asta-i tot.

E aproape ca și cum, ei bine, mâinile Maestrului, ele merg aproape dincolo de fizic. Ca și cum Maestrul ajunge exact acolo la mușchi și oase. Se simte cam ciudat. Dar, totuși, sunteți voi. Este acea parte a voastră pe care o numim Maestrul, așa că nu e efectiv ciudat. Doar puțin ciudat.

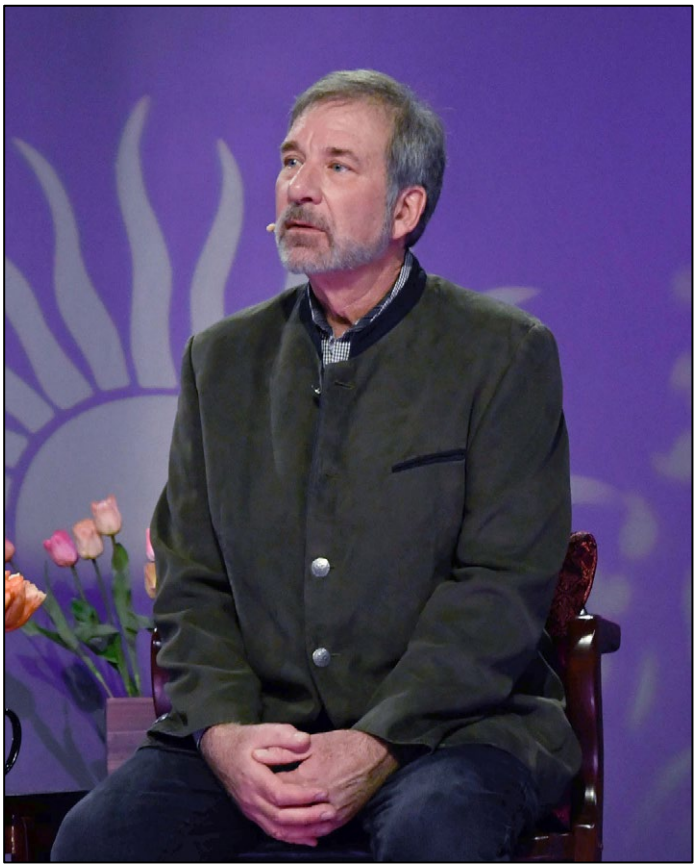

Maestrul lucrează pe toată întinderea corpului.

"Este cumva ciudat. Uau. Simt că inima mea este masată. Și șoldurile mele, ca și cum Maestrul este exact în interiorul șoldurilor mele."

(pauză)

Lucrează în sus pe umerii voștri și pe gâtul vostru. Acesta este un masaj adevărat pentru întregul corp. Adică, nu doar pe piele, la exterior, ci lucrează și în interior.

Apoi realizați ceva. Maestrul lucrează pur și simplu asupra energiei. Asta-i tot. Nu este vorba realmente despre pielea voastră sau oasele voastre, despre inima voastră.

Maestrul lucrează asupra energiei, chiar acum.

(pauză)

"Maestrul intră și masează literalmente acele energii, acel lucru cu care am avut așa o problemă luna trecută. Uau! Maestrul lucrează asupra acelui lucru numit energie, indiferent ce este."

Este acel lucru care i-a determinat pe mulți oameni să renunțe, să iasă de pe calea lor sau au devenit distrași.

Energia, oh, este atât de intensă, uneori. Dar Maestrul lucrează aici asupra ei, o atinge, face orice are nevoie Maestrul să facă. Gândiți în voi înșivă (chicotind): "Știu că Maestrul lucrează asupra energiei. Nu știu ce face Maestrul, dar nu contează."

Nu contează.

(pauză)

Așadar, ca om, doar respirați foarte profund și permiteți.

Permiteți acest masaj blând de la Maestru.

(pauză mai lungă)

Ohh...

(pauză)

Și, știți ceva, puteți avea acest masaj oricând doriți. O să vă spun totuși acum ceva: Nu încercați să îl faceți voi înșivă. Ceea ce vreau să spun este că nu voi vă masați pe voi. Nu omul. Dacă era omul care vă masa, ar fi fost inconfortabil, ineficient, poate dureros, neîndemânatic.

Puteți face asta oricând doriți. Doar vă întindeți și-l lăsați pe Maestru să vină.

Maestrul este înțelepciune. El știe. Știe unde este fiecare nod, fiecare energie blocată, fiecare energie ascunsă, știe unde este și doar lăsați-l pe Maestru să o maseze.

(pauză)

Respirație foarte profundă.

În regulă.

Vedeți cât este de ușor?

(muzica se oprește)

Și a fost ușor dintr-un singur motiv. Ați permis. Ușor dintr-un singur motiv, ați permis. Asta este.

Haideți să respirăm foarte profund, pe măsură ce mergem, într-un fel, mai departe cu asta. Ah nu, nu am terminat. Cineva doar ce a spus: "Oh, am terminat acum? Tocmai am făcut un merabh." Nu, nu am terminat! (câteva chicoteli) Nici măcar nu am ajuns la etapa a doua cu voi

aici. Continuăm să lovim.

Conversație cu Kuthumi

Așadar, am avut o discuție cu Kuthumi zilele trecute. Și Kuthumi a trecut (pe la mine), eu îmi vedeam de treburile mele, așa cum nu fac întotdeauna și, Kuthumi a venit și a spus: "Adamus, nu ești puțin îngrijorat de acest lucru mare de făcut, eveniment care urmează, pentru care se face atâta caz, ce va fi dat în cinstea ta în Santa Fe, New Mexico – Zece Ani cu Adamus?" Trebuie să spun, cred că este puțin gelos (unele chicoteli), pentru că nu ați organizat pentru el. Așa că voi – el nu este prin jur acum, așa că o să – ar putea face cineva ceva pentru el, de genul să-i coacă o prăjitură sau ceva? Nu știu. Dar el este puțin gelos. Știți, Tobias a avut un mare eveniment de rămas bun (la plecare), acum zece ani. Eu urmează să îmi primesc insigna pentru cei zece ani cu Shaumbra. Dar cred că el doar încerca să mă irite. Maeștrii Ascensionați pot fi foarte iritați, dar suntem de asemenea în Și, așa că putem fi (și) foarte calmi și fericiți, totul în același timp.

Dar el încerca într-un fel să mă prindă și a spus: "Știi, te vor lua peste picior. Știi, vor veni acolo sus și vor râde de tine. Nu ești puțin îngrijorat de asta, Adamus?"

Am spus: "De ce ar face-o? De ce și-ar bate joc? Adică, îmi imaginez că pur și simplu vor ajunge sus acolo și vor fi plini de laude." (unele chicoteli) "Îmi imaginez că vor ajunge acolo sus și va fi puțin… mă voi simți puțin jenat, dar ei îmi vor spune ce treabă bună am făcut, cât de mult mă iubesc, cum ar trebui să fiu ales Președinte al Clubului Maeștrilor Ascensionați pentru eternitate." Am doar o reprezentație de 2.000 de ani aici, "Dar, pentru eternitate."

El a spus: "Nu ești puțin îngrijorat de asta?"

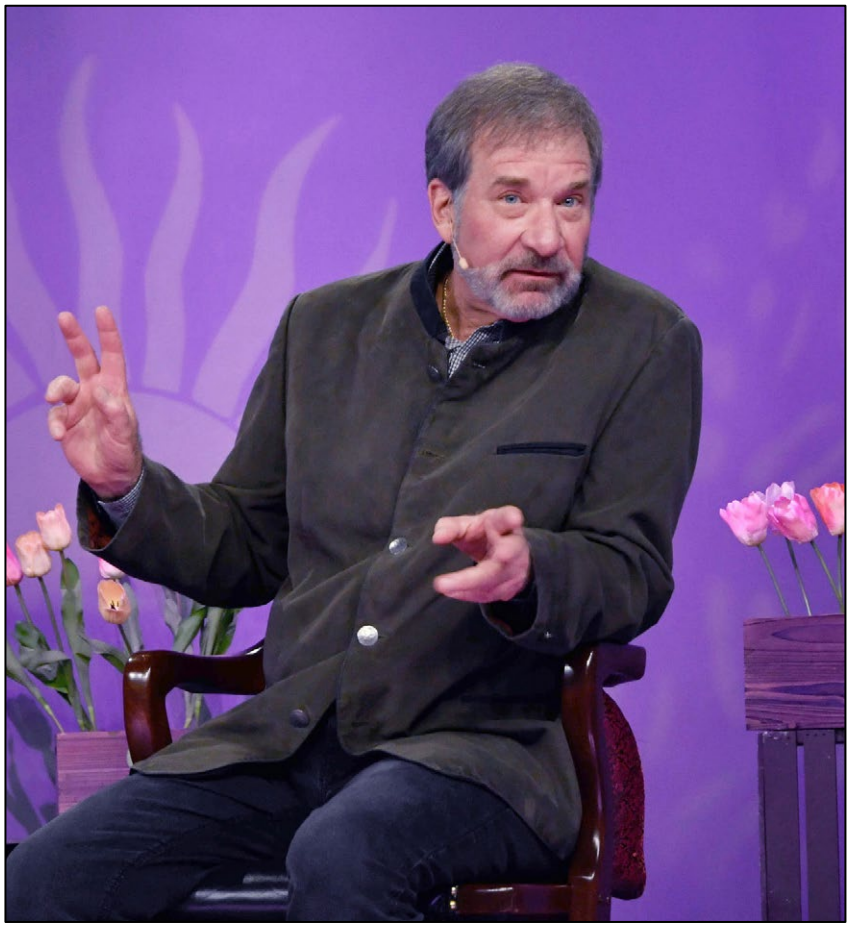

Și eu am spus: "Nu, nu. Nu, nu sunt. Știu că se va sfârși cu bine."

Și apoi Kuthumi a spus:" Să-ți zic ceva" – vor fi patru oameni care vin sus să mă acopere cu laude (Adamus chicotește), și Kuthumi a spus – "Eu voi fi numărul cinci." (publicul spune "Ohh!") Ah! Ah! Deci l-am lăsat. Am spus: "Este în regulă. Tu urcă. Fii acolo," dar am spus: "Știi, singurul lucrul frumos e, în schema tuturor acestor lucruri, ghici cine primește ultimul cuvânt al acestei întregi conferințe?" Acela voi fi eu.

Așadar, am reușit să vorbim puțin mai mult și am reușit să vorbim despre Shaumbra și Kuthumi a făcut o remarcă.

A spus: "Știi, eu știu că este provocator pentru tine, deoarece am observat un lucru despre Shaumbra. Ei continuă să creadă că el – omul – este acela care lucrează la Realizare. De ce asta?"

Și am cam râs și am spus: "Este omenesc. Este omenesc."

Și el a spus: "Știi, ei continuă să încerce să se repare siguri și să se vindece pe ei singuri și să se realizeze singuri." Și a spus: "Nu poți face ceva ca să-i faci să realizeze că nu pot? Nu pot. Ei nu pot să-și gândească calea în asta. Nu pot să-și construiască calea în asta. Singurele lucruri pe care le pot face sunt s-o experimenteze și s-o permită. Asta este."

Am spus: "Știi, Kut, știi, este… " (râsete) Suntem familiari. Și am spus: "Știi, eu nu știu cum să-i fac să înțeleagă. Continuăm să le vorbim despre asta și ei se plictisesc cu mine, știi tu, vorbindu-le despre a Permite și a experimenta și energie," și am spus: "Dar trebuie să-i facem să înțeleagă că nu pot s-o facă. Ei pot s-o permită," întocmai ca atunci când Maestrul, pur și simplu, v-a făcut un masaj.

V-ați putea imagina să încercați să vă masați pe voi înșivă? Ei bine, în primul rând, ați fi considerat un pervers dar, pur și simplu, (câteva chicoteli) – nu este așa eficient. Și apoi, felul în care tocmai a făcut-o Maestrul, intrând înăuntru – acum, asta ar fi cu adevărat ciudat – și realmente atingând energia. Nu, nu puteți, și nu este deloc responsabilitatea voastră. Nu este. Trebuie să vă fac să înțelegeți, acolo unde mergem de aici, iluminarea nu este responsabilitatea voastră. Nu este responsabilitatea voastră să lucrați la asta. O puteți experimenta și o puteți permite și asta e. Asta e.

Acum, știu că unii dintre voi cred că este ceva puțin dezechilibrat cu asta, că trebuie să fiți un participant, că trebuie să influențați toate acestea prin lucrurile pe care le faceți sau le spuneți sau le gândiți. Nu, deloc. Nu este responsabilitatea voastră.

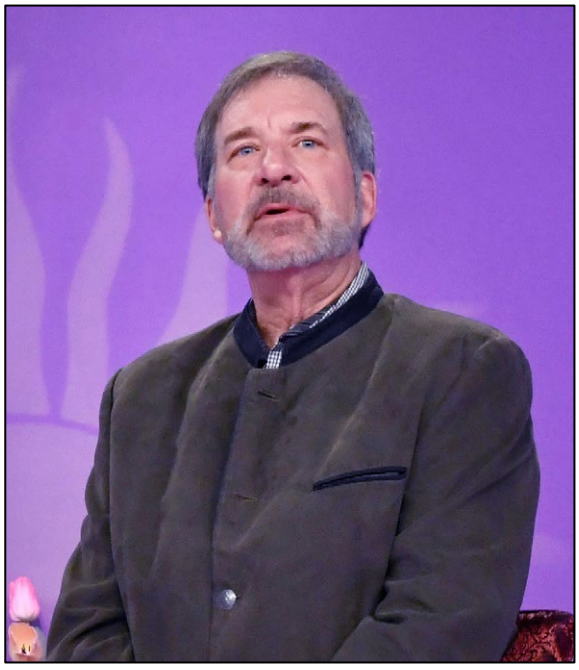

Și Kuthumi a spus: "Știi, am crezut că poate a fost puțin prematur ca tu să aduci dragonul, recent." A spus: "Eu lucrez mult cu Shaumbra și am crezut că era ca un mare salt, deoarece dragonul, odată ce intră, este destul de feroce și, m-am întrebat dacă mulți Shaumbra erau într-adevăr pregătiți pentru el."

Și am spus: "Știi, o să fie iad pentru primele două luni," așa cum a fost, dar am spus: "Cred că sunt pregătiți. Cred că era timpul."

Și, Kuthumi a acceptat fără tragere de inimă, în cele din urmă. În cele din urmă, el a spus: "Știi, cred că ai avut dreptate să aduci acel dragon acum, să dai drumul dragonului să meargă după lucrurile după care un om nu se poate duce. De fapt, omul nu poate să-și schimbe, cu adevărat, propriile credințe și gânduri. Omul, de unul singur, nu poate înțelege cum să lucreze cu energia. Omul, cu siguranță nu se poate ierta și omul nu poate face Realizarea."

Și am spus: "Știi, dar ei vor încerca și vor încerca și vor încerca și, vor încerca atât de tare și vor

crede că fac ceva greșit pentru că nu funcționează și apoi vor realiza, în cele din urmă, că nu este responsabilitatea lor. Vor înceta să încerce și vor permite în cele din urmă."

Kuthumi a spus: "Da și ai o mulțime de Shaumbra foarte pragmatici, încăpățânați, o mulțime."

Am spus: "Știu. I-am moștenit." Și am spus: "Vor continua să încerce și să încerce și să lucreze la asta, și se vor supăra pe mine. Nu se vor supăra niciodată pe tine, Kuthumi, ci se vor supăra pe mine și, într-o zi, vor realiza: "Nu depinde de mine, omul, să fac asta. Responsabilitatea mea este să experimentez și să permit. Să experimentez lucrul prin care trec." Este o mare experiență dacă vă dați la o parte din calea voastră, dacă permiteți. Este o mare experiență.

Nu depinde de voi să masați interiorul și, vorbesc aici despre probleme. Vorbesc aici despre energiile blocate și dezechilibrate. Nu depinde de voi să intrați în minte și să încercați să le reparați. Voi nu puteți. Voi. Nu. Puteți. Punct. Și totuși, voi continuați să încercați. Totuși, continuați să intrați acolo. Totuși, continuați să intrați în acea junglă a minții și să încercați să o descâlciți și, nu puteți. Nu puteți. Și, de aceea, a sosit dragonul.

Dragonul

Dragonul, apropo, folosim termenul de "dragon". Este un termen străvechi și a existat cu mult înainte ca oamenii să îl popularizeze ca pe o creatură cu solzi și aripi și (care) suflă foc și tot restul. Dragonul înseamnă simplu, claritate absolută, puritate. Asta este tot ce înseamnă. Și vi-l puteți imagina ca acest animal care suflă foc. Vi-l puteți imagina ca pe o prăjitură cu fulgi de ciocolată, chiar nu contează. Însă, este claritate absolută și, vine de la Eu Sunt. Nu are energie atașată. Nu există energie, de niciun fel, în dragon. Omului îi place să creadă că (dragonul) are o mulțime de energie. El nu are nevoie de ea. Pentru ceea ce face, nu are nevoie de ea și îi este mai bine fără ea.

Dragonul este responsabil pentru reorientarea modului în care lucrați cu energia. Dragonul este responsabil pentru curățarea energiei moarte care este acolo înăuntru. Aveți o mulțime de energie, dar este energie moartă. Dragonul curăță asta. Vouă vi se cere doar să permiteți.

Dragonul intră, chiar acum, pentru că nu vă puteți repara mintea din interiorul minții voastre. Nu vă puteți repara biologia din interiorul corpului sau minții voastre, acum. Nu puteți.

Veți încerca. Veți încerca să vă iertați pe voi înșivă. Veți încerca să faceți toate aceste alte lucruri. Este inutil. Nu va merge. Puteți încerca să vă faceți să deveniți mai buni și nu va funcționa, pentru că aveți de-a face cu o perspectivă sau conștiință foarte limitată atunci când faceți asta, deci puneți limită peste limitare, și de aceea, nu obțineți nimic. Este ca și cum, știți, adunați -3 plus -2, ce obțineți? Minus 5. Așadar, este ca și cum omul încearcă să-și repare propriile gânduri și încearcă chiar să-și repare propriul corp. Nu puteți.

Chiar acum, următorul lucru major către care ne îndreptăm este corpul viu, Corpul Liber de Energie. Nu-mi place termenul "corpul de lumină" dintr-o mulțime de motive – cred că este folosit în mod greșit și manipulat – așa că folosesc cuvântul, corpul viu sau Corpul Liber de Energie.

El va înlocui acel corp, dacă îl lăsați, dar voi continuați să încercați să conduceți procesul și o faceți din interiorul minții umane, a limitărilor umane, a vechilor tipare de a vă da vouă înșivă durere fizică și nu va funcționa. Veți sfârși prin a fi o epavă fizică dacă continuați să încercați. Dacă pur și simplu permiteți, se va întâmpla de la sine. Corpul vostru viu, lumina voastră, Corpul vostru Liber de Energie va intra. Dar voi auziți asta acum, și veți reveni imediat la a face ceea ce ați făcut înainte. Veți reveni la îngrijorarea cu privire la corpul vostru, întrebându-vă ce ar trebui să faceți pentru el, fie că este vorba despre un medicament, un supliment sau gândire. Gândirea voastră face și mai mult rău corpului vostru, deoarece gândirea voastră vine dintr-un loc al energiei moarte, al energiei vechi și nu va funcționa.

A permite și a experimenta, asta este. Dați-vă la o parte din calea voastră. De aceea dragonul a intrat să spună: "O voi face eu pentru voi. Voi găsi acele lucruri," deoarece voi nu le veți găsi de unii singuri. Sunt atât de frumos ascunse de către om. Nu v-ați dat seama că ceea ce determină o persoană să se întoarcă de pe cale este energia intensă. Ați fi continuat la nesfârșit în capul vostru cu toate lucrurile de tip makyo. Energia este, pur și simplu, prea intensă. Asta este. Dragonul vă va spune asta sau Maestrul, oricum vreți să îl numiți. Dar, omule drag, am ajuns acum la punctul, acest punct în care spunem: "Permite și experimentează. Și dă-te la o parte din calea ta."

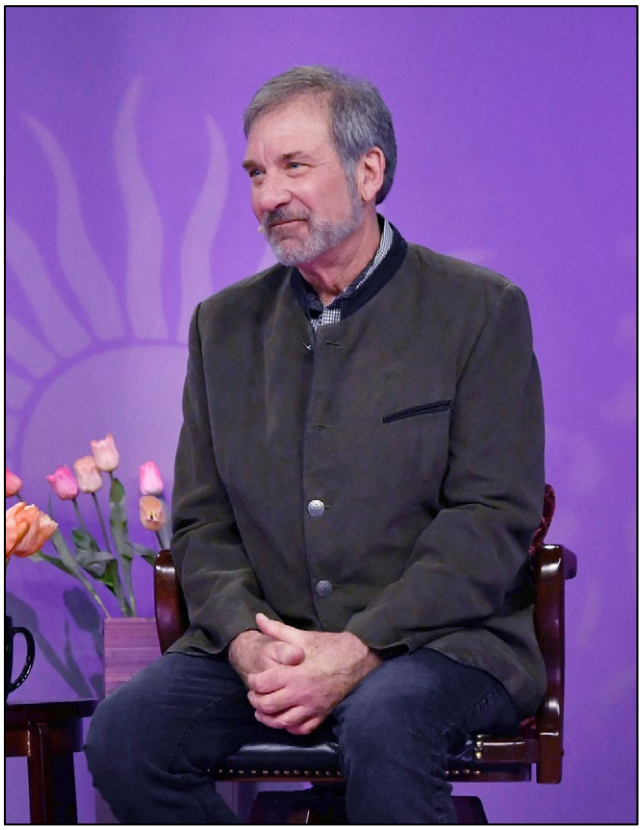

Există un proces de transformare care are loc în corpul vostru chiar acum – vreau să spun, chiar acum, chiar acum – schimbându-l de la o biologie veche la un foarte, foarte elegant, Corp viu Liber de energie. Și indiferent cât de mult încercați să vă dați seama cum trece electricitatea prin fir și indiferent cât de mult încercați să o disecați, nu veți fi capabili să o faceți.

Mai întâi de toate, mintea voastră nu va înțelege niciodată ce se întâmplă chiar acum și chiar dacă ar face-o, nu ați putea să influențați ceea ce se întâmplă, având o înțelegere inginerească a transformării dintr-o biologie bazată pe ADN-ul biologic într-un Corp Liber de Energie, care este cu totul al vostru. Mintea nu a putut s-o facă și totuși se întâmplă. Se întâmplă în timp ce vorbesc chiar acum. Se întâmplă la tot felul de niveluri în interiorul vostru și, va continua să

se întâmple dacă o permiteți și o experimentați și încetați să vă mai gândiți la asta.

Opriți-vă din a încerca să o faceți să se întâmple. Omul nu va putea niciodată să facă Realizarea – să-și gândească calea în ea, să-și studieze calea în ea sau să controleze calea în ea – niciodată. Există o mulțime de soldați morți pe calea către Realizare. Ei sunt aceia care au insistat să o facă ei înșiși, când tot ce aveau de făcut era s-o permită. Într-acolo ne îndreptăm chiar acum.

V-ați săturat să vorbim despre Permitere tot timpul și este precum: "Oh, eu permit." Nu o faceți. Stați în calea voastră. Și i-am cerut acum dragonului să vină să vă arate cât de mult stați în calea voastră.

Primesc întotdeauna asta – "Oh, știu să permit. Eu permit în fiecare zi" – și eu sunt precum: sunteți așa un controlor afurisit (unele râsete) Este ca și cum, nu Permiteți. Tot ce faceți este că pronunțați acel cuvânt, acel cuvânt sacru "Permitere," și îl puneți în mintea voastră și lăsați mintea să-l manipuleze. Îl controlați. Preluați autoritatea asupra lui. E timpul să-i dați drumul.

Există un joc mare care se desfășoară, un joc mare și trebuie doar să vă dați seama că jocul se desfășoară și să-l permiteți și să-l experimentați, dar încetați să încercați să îl controlați. Și iată jocul.

Tărâmul Albastru

Știți, cu puțin timp în urmă am vorbit despre această poveste, Tărâmul Albastru (în Memoriile unui Maestru). A fost o vreme când toată lumea avea toate culorile. Ei erau conștienți de (nuanțele) de verde și de galben și mergeau și se jucau în toate. Se jucau în (nuanțele) de roz și roșu și portocaliu și auriu și negru și alb. Se jucau în fiecare culoare, dar știți, au devenit cu adevărat fascinați de albastru. A ajuns cumva să existe o obsesie pentru albastru.

Așadar, la un anumit moment, ei bine, oamenii au început să devină albaștri. Casele lor au început să devină albastre. Iarba și – ei bine, cerul era albastru – dar iarba și destul de curând mașinile lor erau albastre. Destul de curând hrana lor era albastră și, totul era albastru. Într-adevăr, exista o mică variație în nuanțele de albastru, dar la sfârșitul zilei totuși, era totul albastru. Erau atât de adânc cufundați în albastru, destul de curând, ei toți au uitat că existau și alte culori. Și apoi, bineînțeles, copiii lor s-au născut albaștri, bineînțeles, și... (unele chicoteli). Mergeți cu povestea aici. Copiii lor s-au născut cu toții albaștri și, copiii nu au știut niciodată măcar că existau alte culori. Și apoi, nu existau cărți scrise despre celelalte culori, deoarece acelea toate au fost aruncate și totul era albastru.

Ei bine, exista o fabrică albastră unde se fabricau pături albastre și perne albastre și era condusă de un șef albastru și acest șef albastru – oh! – ce dezastru! Ce dezastru, și avea o mulțime de angajați albaștri. Dar el era într-o stare deplorabilă pentru că încerca să conducă acest grup de muncitori și echipamentul. Echipamentul se strica mereu și muncitorii erau mereu bolnavi. Aveau depresie* (râsete). Știați că urma (să spun) asta. Știați că urma (să spun) asta. Și erau greu să te înțelegi cu ei și dificil de condus, iar el era băgat în asta până dincolo de capul lui albastru. Vreau să spun… (unele chicoteli). Ce voiai să spui?

**n.tr.: în original, pentru termenul depresie, se folosește o expresie care s-ar traduce, cuvânt cu cuvânt, în română cu: era într-o stare albastră*

LINDA: A dat-o în bară!

ADAMUS: A ratat-o lamentabil, adevărat (râset). A primit o muie (publicul spune „Ohhh!")

** n.tr.:în original, se folosește un verb al cărui participiu trecut seamănă fonetic cu cuvântul albastru, și care este utilizat în compunerea expresiei tradusă în textul românesc*

LINDA: Nu, am spus "a dat-o în bară!"

ADAMUS: Am făcut channeling cu unul dintre voi de acolo din spate. Nu știu cu care. Te ascunzi acum, dar… (Adamus chicotește). Vedeți, într-un mic moment de permitere și râs, puțină distragere – poate că nu (a fost) elegant, dar a fost o distragere – voi lăsați să intre ceva, lăsați să se întâmple ceva.

Așadar, mai departe cu povestea. Deci, șeful albastru era băgat în asta până dincolo de capul lui albastru ș,i nu era un manager bun. Nu era cu adevărat o persoană bună, de fapt. Știa că totul era pe cale să se destrame, dar încerca să păstreze totul la un loc și o făcea cu dezbinare, continuând să-i facă pe toți să se teamă de toți ceilalți și de el, păstrând ascunse informații de la un grup la altul. În loc să-i aducă pe toți împreună și să conducă o mică companie albastră, el i-a făcut pe toți să meargă în direcții diferite. Și asta era distracția lui pentru că era un manager prost. Și știți, clienții sunau să se plângă de pernele lor albastre, erau toate rupte și sfâșiate sau miroseau urât sau indiferent ce și, era mereu, era obrăznicie. Știți, el i-a învățat pe cei de la serviciul clienți să fie insolenți cu clientul și era, pur și simplu, îngrozitor. Știa că totul se destramă, dar refuza s-o recunoască. Știa că totul se apropia de final, că marea lui șaradă albastră se sfârșea.

Identitatea lui era blocată în a fi șeful, managerul, în a controla totul, a face totul, a munci. Muncea o mulțime de ore, pentru că asta este ceea ce fac șefii albaștri; muncea o mulțime de ore doar pentru a menține lucrurile să meargă, dar știa că ceva era teribil de greșit. Totul urma să se sfârșească.

Și apoi, într-o zi, un străin misterios s-a arătat la ușă, iar pentru șeful albastru, acest străin părea albastru, dar, de fapt, șeful a învățat mai târziu că nu era deloc. De fapt, era foarte clar. Acest străin misterios s-a arătat la ușă într-o zi și a spus: "Preiau conducerea."

Șeful albastru a spus: "Cine dracu ești tu?" Și el a spus: "Sunt Dr. Agon și preiau conducerea aici. Și primul lucru pe care îl vom face este că vom arunca în aer această fabrică."

Ei bine, s-a întâmplat. Dr. Agon a intrat, a aruncat în aer întreaga fabrică și, când a făcut-o, deodată a aruncat în aer acest val compact de energie care menținea totul albastru, menținea totul mic și limitat. A aruncat totul în aer și, bineînțeles, șeful albastru a fost înspăimântat. El era responsabil cu controlul fabricii și, dintr-o dată, aceasta este aruncată în aer. Totul era pierdut.

Și pe când mergea printre ruine, fumegândele ruine albastre, s-a uitat în jos și a văzut ceva destul de surprinzător. Era o fărâmă de auriu. La început, a crezut că avea halucinații, inventând

asta, dar apoi a văzut ceva care părea puțin verde și altceva puțin roșu. Și i s-a părut că, în tot acest timp, crezând că administra și conducea fabrica albastră, el, de fapt, doar limita lucrurile, doar menținea lucrurile restrânse, limitate și albastre. Și a trebuit să intre acest străin misterios și să distrugă totul, dar șeful albastru stătea acolo și a realizat că, de fapt, singurele lucruri care au fost distruse erau limitările. Singurul lucru care a fost distrus era întreaga credință, întregul control, întreaga gândire: "A trebuit s-o fac."

În timp ce continua să meargă printre ruine, și-a dat seama că există o varietate de culori. Și apoi a plecat și l-a găsit pe dragul Dr. Agon și a spus: "Cum readucem astea la un loc, astfel încât să nu trebuiască să controlez totul, așa încât să meargă de la sine și să existe miriade de culori. Există toate culorile. Cum aducem toate culorile înapoi, în acest Tărâm Albastru?"

Dr. Agon a spus: "Ele revin în mod natural. Nu trebuie să faci nimic. Vreau doar să stai aici și să vezi ce se întâmplă. Asta e tot. Pur și simplu vezi, observă, dar dă-te la o parte din cale pentru că se va întâmpla." Și s-a întâmplat.

Șeful albastru brusc nu mai era doar albastru. Culorile s-au schimbat. Avea multe culori în acel moment și câțiva oameni, ici și colo, au început să observe că "Are culori. Poartă blugi albaștri, desigur, dar are o cămașă albă și o pălărie roșie și pantofi verzi." Și nu toată lumea, nu toată lumea, dar mai devreme sau mai târziu au început să-și dea seama, câțiva aici și câțiva acolo, și apoi din ce în ce mai mulți și brusc erau niște bebeluși care s-au născut și nu erau albaștri.

La început, oamenii au crezut că era foarte straniu, foarte ciudat, dar bebelușii se născuseră și erau multicolori. Și o întreagă schimbare a străbătut Tărâmul Albastru și nu a mai durat mult până când totul s-a întors la Energia Vie, la culoarea deplină. Și oricât de mult șeful albastru a avut un moment dificil în a da drumul și l-a urât pe Dr. Agon – voi rosti literă cu literă, d-r-a-g-o-n (unele chicoteli); n-ar fi trebuit să vă indic asta, ar fi trebuit să vă las să ghiciți de unii singuri, dar ne-au rămas câteva minute prețioase – el i-a mulțumit bunului doctor. I-a mulțumit doctorului că s-a arătat și a distrus întreaga fabrică. Da, dragon, doctor, eh. Dap. S-ar putea să trebuiască să… nu avem unul din acele lucruri pe care să scriem. Dap, doar dragon.

Asta vi se întâmplă chiar acum. Este aruncat (totul) în aer. Pur și simplu stați, observați, urmăriți și realizați că este cel mai mare dar. Ieșiți din Tărâmul Albastru. Ați încercat să vă luptați cu el, ați încercat să-l gestionați, ați încercat să supravegheați toate aceste aspecte și să încercați să le controlați. A fost haos. A fost un dezastru. Era timpul să plece.

Haideți să punem puțină muzică și să încheiem ziua noastră cu un merabh. Încheiem ziua noastră cu un mic Dr. Agon intrând chiar acum. Oh, el o va face, ea o va face.

De ce sunteți Voi Primii

Haideți să stingem luminile și, ei bine, nu știu dacă voi numi asta un merabh, dar vom avea ceva aici.

(începe muzica)

Nu pot sublinia destul, pentru voi toți, acum, cât de important este, pur și simplu să permiteți și să experimentați.

Omul nu este responsabil pentru iluminarea lui sau pentru corpul lui de lumină. Nu este

responsabil pentru intuiția lui. Nu este responsabil nici măcar pentru noua lui relație cu energia. Vom vorbi despre asta, vom discuta intrările și ieșirile, dar omul nu este, de fapt, responsabil pentru asta.

(pauză)

Cugetam dacă să aduc asta în discuție sau nu, chiar acum sau mai târziu, dar cugetam dacă să aduc asta în discuție. Dar hai să-i dăm drumul. De ce să mai așteptăm?

(pauză)

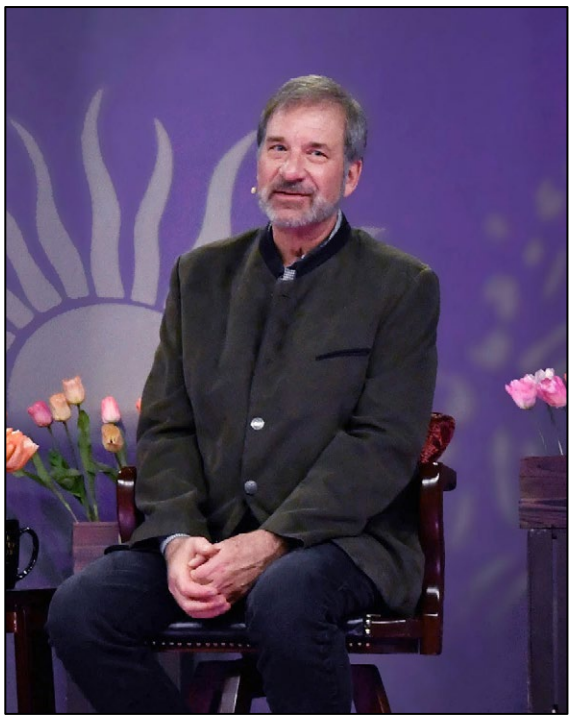

Am un termen pe care îl folosesc pentru voi, pentru Shaumbra. De fapt, este un termen de afecțiune, dar ați putea să nu gândiți așa la început.

Haideți să avem puțin mai multă muzică. Am nevoie de ceva pentru a calma lovitura aici (câteva râsete înfundate).

Eu vă numesc Headbanger*-ii Atlanți (râsete). Nu, serios, o fac. Oh, pentru un bun motiv.

**n.tr.: termen identic cu originalul, combinație care are sensul de: cineva care vâră ceva, cuiva, în cap. În context, cineva care lucrează energetic asupra minții cuiva.*

(pauză)

A existat o vreme în care mintea nu deținea supremația. A existat o vreme în care Tărâmul Albastru nu era doar albastru. Era multe lucruri. A existat o vreme în care mintea nu controla totul, nu limita totul.

Apoi, pe parcurs, au venit, ei bine, Headbanger-ii, cei care luau energia, o mulțime de energie cu adevărat intensă și o puneau în mintea oamenilor în așa fel încât ea s-a transmis copiilor lor și copiilor acestora, s-a transmis peste generații și generații.

Energiile erau așa de intense în minte încât au făcut ca mintea să devină albastră. Chiar dacă toate celelalte culori erau acolo, mintea putea să perceapă doar albastru.

Și voi, cei pe care i-am numit Headbanger-ii Atlanți, ați fost aceia care ați fost așa o parte din această lucrare. Nu a fost rea. Nu s-a făcut cu rea intenție. S-a făcut în încercarea de a ne face bine, ei bine, pe noi toți, Comunitatea lui Unu, prin minte, prin conformare.

Dar ceea ce s-a întâmplat în cele din urmă a fost că, nu numai că s-a creat o supra-focalizare a minții, dar, de asemenea, s-a creat o așa credință în separare, aproape o credință – care nu a putut fi îndepărtată cu totul niciodată – în separarea de voi înșivă, de corpul vostru, de spiritul vostru chiar. Energii intense care au fost puse în mințile oamenilor și, nu a fost nevoie de mulți, apropo. Nu a fost nevoie de mulți. Nu au trebuit să meargă peste tot, la toată lumea în Atlantis. Nu a fost nevoie de mulți, dar a făcut ca totul să devină albastru.

Presupun că ați putea numi asta unitate/unu. Eu o numesc limitare și separare.

Headbanger-ii, aceia care au mers și au creat această separare, limitare, și oamenii au trăit cu ea, din acel moment. Într-un fel, a servit unui scop. A fost experiența lui Eu Sunt de a fi separat.

Ei bine, da, Eu Sunt-ul, ar vrea să experimenteze asta, știți. Nu vrea să experimenteze doar întregimea sa, ci să experimenteze separarea.

Așadar, într-un fel, voi Headbanger-ii ați făcut, presupun, un lucru minunat – ați creat așa o frumusețe de separare. Dar era aproape ca sigilată înăuntru.

Și există un singur lucru care poate să-l deschidă (sigiliul), și nu sunteți voi (acel lucru). Nu este omul. Nu sunt gândurile voastre. Gândurile voastre vor deveni din ce în ce mai albastre, pe măsură ce încercați să răzbateți prin acea barieră. Nu o puteți face.

Nu o puteți face. Dar apare acest străin misterios, acest Dr. Agon, dragonul. El o va face.

Da, puteți argumenta filozofic că sunteți voi, dar, în mod realist, nu sunteți voi, omul, cel care va intra.

Știți, în povestea șefului albastru care încearcă să controleze totul, dar știind că totul se va nărui, dragonul urmează să intre și, ei bine, va rupe lucrurile în bucăți.

Dragonul vă va aduce înapoi la Energia Vie, deoarece știți când totul a devenit albastru, energia a devenit groasă, densă, aproape ca și cum ea într-adevăr nu mai trăia.

Dragonul va veni și va arunca totul în aer astfel încât energia să trăiască din nou.

Așadar, dragi Headbanger-i Atlanți, voi toți, priviți ce ați făcut.

(pauză)

Trebuie să fiți primii care trec prin asta – numiți-o cale spirituală sau orice de felul acesta – trebuie să fiți primii care treceți prin asta, pentru că, în primul rând, voi sunteți cei care au pictat totul în albastru.

Aceasta este masiunea voastră. Asta este chiar aici.

Haideți să respirăm profund împreună.

Tu, omule drag, depinde de tine să experimentezi și să permiți. Asta este.

Lăsați dragonul să intre și să facă lucrarea. Dați-vă voie să reveniți la Energia Vie. Dați-vă voie să

plecați din albastru către întregul spectru de culori care a fost acolo întotdeauna și apoi (către) cele noi care intră, Dar, vă rog, opriți-vă din a încerca s-o faceți voi înșivă.

Opriți-vă din a încerca s-o controlați și s-o gestionați și să vă gândiți calea prin ea. Nu puteți.

Vreau să vă uitați la asta cu adevărat. Uită-te la tine, omule drag. Nu o poți face. Nu poți să te ierți și efectiv, nu poți să te schimbi pe tine însuți.

Dar poți permite… și apoi, lasă-te să treci prin a experimenta cum a fost. Asta este.

Haideți să respirăm profund împreună în frumusețea glorioasă a acestei zile.

Dragii mei Headbanger-i Atlanți. Nu vă simțiți vinovați de asta. Este… eh, pur și simplu primiți iertarea. Nu trebuie să vă faceți acum să suferiți pentru că ați făcut asta. Voi explica mai mult despre asta în Shoud-urile viitoare. Cam ce s-a întâmplat și cum o vom face să nu se întâmple.

Haideți să respirăm foarte profund împreună.

Doar o notă finală, în această zi. Vrea cineva, vă rog, să facă ceva în onoarea lui Kuthumi? (unele chicoteli) Se simte atât de rău.

Cu asta, dragii mei prieteni, Eu Sunt Cel Ce Sunt, Adamus, în serviciul unui grup gălăgios de Headbanger-i (unele strigăte “Uoo hoo!” și publicul aplaudă).

Și, amintiți-vă, totul este în regulă în întreaga creație. Vă mulțumesc. Mulțumesc.

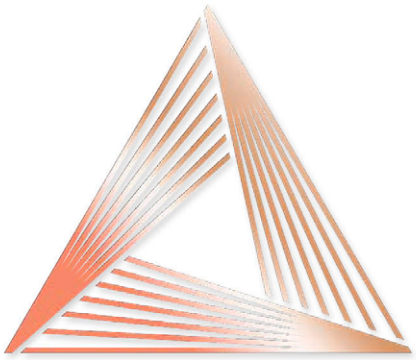

CRIMSON CIRCLE

The Global Affiliation of New Energy Teachers

www.crimsoncircle.com